

U S T A W A

z dnia r.

o zmianie ustawy o działalności leczniczej oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2025 r. poz. 450, 620, 637 i 1211) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 w ust. 1 w pkt 10 po wyrazach „procesu leczenia” dodaje się wyrazy „lub przepisów ustawy,”;
- 2) w art. 4 w ust. 3 w pkt 5 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:
„6) przepisy art. 92b ust. 1, 3, 4, art. 92c–92e, 92h ust. 1 i 2, 92i ust. 1, 2, 4, 5 i 7, art. 92j, art. 92l, art. 92m, art. 92o–92q, art. 92s, art. 92t, art. 92u ustawy w zakresie urodzeń, martwych urodzeń oraz zgonów.”;
- 3) w art. 24 w ust. 1:
 - a) pkt 11 otrzymuje brzmienie:
„11) wysokość opłaty za przechowywanie zwłok pacjenta:
 - a) przez okres dłuższy niż 72 godziny, pobieranej od osób lub instytucji uprawnionych do pochowania zwłok na podstawie ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych (Dz. U. z 2024 r. poz. 576 oraz z 2025 r. 637), zwanych dalej „podmiotem uprawnionym do pochówku”,
 - b) pobieranej od podmiotów określonych w art. 7 ust. 1 pkt 1–7 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, z późn. zm.²⁾) prowadzących działalność naukową lub dydaktyczną w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu,
 - c) pobieranej od podmiotów, na zlecenie których przechowuje się zwłoki w związku z toczącym się postępowaniem karnym,

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się: ustawę z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych, ustawę z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty, ustawę z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym, ustawę z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta, ustawę z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, ustawę z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia oraz ustawę z dnia 28 listopada 2014 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1897 oraz z 2025 r. poz. 619, 620, 621, 622 i 1162.

- d) przyjętych do prosektorium szpitala na podstawie zlecenia, o którym mowa w art. 92i ust. 10;”,
 - b) w ust. 2a wyrazy „o których mowa w ust. 1 pkt 4, 9, 11 i 12” zastępuje się wyrazami „o których mowa w ust. 1 pkt 4, 9 i 12”;
- 4) w art. 28:
- a) w ust. 1 w pkt 2:
 - wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„w razie śmierci pacjenta po stwierdzeniu przyczyny zgonu, a w przypadku przeprowadzenia sekcji zwłok, po jej przeprowadzeniu, wystawić zaświadczenie o zgonie przeznaczone dla celów pochówku, o którym mowa w art. 92i ust. 2, oraz e-kartę zgonu, o której mowa w art. 92p ust. 1, albo kartę zgonu w postaci papierowej w przypadku, o którym mowa w art. 92p ust. 4, oraz:”,
 - w lit. a wyrazy „osobie lub instytucji uprawnionej do ich pochowania, o której mowa w ustawie z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych” zastępuje się wyrazami „podmiotowi uprawnionemu do pochówku,”,
 - b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W podmiocie leczniczym wykonującym działalność leczniczą w rodzaju stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne zgon pacjenta stwierdza lekarz leczący zmarłego pacjenta albo lekarz dyżurny.”,
 - c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Podmiot leczniczy prowadzący szpital udzielający świadczeń zdrowotnych w zakresie położnictwa i ginekologii jest obowiązany, w razie urodzenia martwego dziecka, bez względu na czas trwania ciąży:

 - 1) przechowywać zwłoki dziecka martwo urodzonego do czasu ich odbioru przez podmiot uprawniony do pochówku, jednak nie dłużej niż przez 6 miesięcy od dnia urodzenia martwego dziecka;
 - 2) należyście przygotować zwłoki dziecka martwo urodzonego, z zachowaniem godności należytej osobie zmarłej, w celu ich wydania podmiotowi uprawnionemu do pochówku;
 - 3) powiadomić gminę właściwą ze względu na miejsce martwego urodzenia w przypadku złożenia przez podmiot uprawniony do pochówku oświadczenia o odstąpieniu od pochówku, albo upływu czasu, o którym mowa w pkt 1.

2b. W przypadku, o którym mowa w ust. 2a, przepisy ust. 2, 3 i 6, stosuje się odpowiednio.”,

d) w ust. 4:

- w pkt 1 wyrazy „osoby lub instytucje uprawnione do pochowania zwłok pacjenta” zastępuje się wyrazami „podmiot uprawniony do pochówku”,
- w pkt 3 wyrazy „osoby lub instytucji uprawnionej do pochowania zwłok pacjenta” zastępuje się wyrazami „podmiotu uprawnionego do pochówku”,

e) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Dopuszcza się pobieranie opłaty za przechowywanie zwłok pacjenta przez okres dłuższy niż określony w ust. 1 pkt 2 lit. b od podmiotu uprawnionego do pochówku, w tym podmiotów określonych w art. 7 ust. 1 pkt 1–7 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, prowadzących działalność naukową lub dydaktyczną w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, albo od podmiotu, na zlecenie którego przechowuje się zwłoki lub szczątki w związku z toczącym się postępowaniem karnym. Opłaty nie pobiera się, jeżeli przepisy odrębne tak stanowią.

6. Dopuszcza się pobieranie od gminy opłaty za przechowywanie zwłok pacjenta za okres przypadający po upływie 3 dni od dnia powiadomienia gminy o konieczności pochowania zwłok pacjenta w związku z niepochowaniem ich przez inny podmiot uprawniony do pochówku. W powiadomieniu przekazuje się dane osoby, która była powiadomiona o zgonie, umożliwiające z nią kontakt, jeżeli podmiot powiadamiający dane takie posiada.”,

f) w ust. 7 po wyrazach „w przypadku śmierci pacjenta” dodaje się wyrazy „oraz w przypadku, o którym mowa w ust. 2a pkt 1,”;

5) w art. 31 w ust. 4 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) gdy ustalenie przyczyny zgonu jest uzasadnione ze względów zagrożenia zdrowia publicznego w ramach wykonywania obowiązku, o którym mowa w art. 38 ust. 1.”;

6) po art. 32 dodaje się art. 32a w brzmieniu:

„Art. 32a. W zakresie nieuregulowanym w rozdziale 1 do zgonu pacjenta albo martwego urodzenia w zakładzie leczniczym, w którym podmiot leczniczy wykonuje działalność leczniczą w rodzaju stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne, stosuje się przepisy działu IIA.”;

7) po art. 92a dodaje się dział IIA w brzmieniu:

„DZIAŁ IIA

Regulacje szczególne dotyczące działalności leczniczej obejmującej realizację zadań w zakresie urodzeń, martwych urodzeń i zgonów

Rozdział 1

Dokumentowanie urodzenia dziecka

Art. 92b. 1. Podmiot leczniczy prowadzący szpital udzielający świadczeń zdrowotnych w zakresie położnictwa i ginekologii, w którym nastąpił poród albo do którego zgłosiła się albo została przywieziona przez zespół ratownictwa medycznego matka z dzieckiem urodzonym w warunkach pozaszpitalnych, w okolicznościach innych niż określone w ust. 2, wystawia kartę urodzenia w postaci elektronicznej, zwaną dalej „e-kartą urodzenia”.

2. W przypadku gdy poród był prowadzony w warunkach pozaszpitalnych przez lekarza specjalistę w dziedzinie położnictwa i ginekologii, lekarza ze specjalizacją I stopnia w dziedzinie położnictwa i ginekologii albo położną, wykonujących zawód w formie praktyki zawodowej albo w podmiocie leczniczym, e-kartę urodzenia wystawia odpowiednio lekarz albo położna wykonujący zawód w formie praktyki zawodowej, albo podmiot leczniczy, w którym osoby te udzielają świadczeń zdrowotnych.

3. E-karta urodzenia stanowi elektroniczną dokumentację medyczną, w rozumieniu art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia (Dz. U. z 2025 r. poz. 302 i 779).

4. Do e-karty urodzenia w zakresie nieuregulowanym w ustawie, stosuje się przepisy rozdziału 7 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta.

Art. 92c. 1. E-karta urodzenia zawiera, jeżeli są znane:

- 1) numer PESEL matki dziecka, a w przypadku matki dziecka, której:
 - a) nie nadano numeru PESEL – rodzaj i numer dokumentu stwierdzającego tożsamość oraz państwo jego wydania,
 - b) tożsamości nie ustalono – identyfikator matki dziecka, której tożsamość jest nieustalona;
- 2) miejsce, datę i godzinę urodzenia dziecka;
- 3) płeć dziecka;
- 4) ciężar i długość ciała dziecka przy urodzeniu;
- 5) punkty w skali Apgar, jeżeli poród był prowadzony przez lekarza albo położną;

- 6) okres trwania ciąży;
- 7) informację, czy dziecko pochodziło z porodu pojedynczego czy mnogiego;
- 8) unikalny numer identyfikujący e-kartę urodzenia;
- 9) nazwisko matki dziecka;
- 10) imię (imiona) matki dziecka;
- 11) miejsce zamieszkania matki dziecka na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a przypadku nieposiadania miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – kraj zamieszkania;
- 12) liczbę dzieci urodzonych przez matkę (łącznie z aktualnie urodzonym), w tym żywo urodzonych;
- 13) informacje o poprzednim porodzie:
 - a) rok poprzedniego porodu,
 - b) żywotność ostatniego dziecka z poprzedniego porodu;
- 14) informacje o osobie sporządzającej e-kartę urodzenia, obejmujące:
 - a) imię (imiona) i nazwisko,
 - b) tytuł zawodowy,
 - c) numer prawa wykonywania zawodu, a jeżeli nie został nadany – numer PESEL,
 - d) dane teleadresowe obejmujące numer telefonu lub adres poczty elektronicznej,
 - e) podpis wystawcy e-karty urodzenia, o którym mowa w art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia;
- 15) oznaczenie podmiotu wykonującego działalność leczniczą, obejmujące:
 - a) nazwę albo firmę podmiotu,
 - b) numer księgi rejestrowej w rejestrze podmiotów wykonujących działalność leczniczą stanowiący część I kodu resortowego z systemu resortowych kodów identyfikacyjnych, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 105 ust. 5,
 - c) numer księgi rejestrowej w rejestrze podmiotów wykonujących działalność leczniczą w części prowadzonej przez okręgową radę lekarską, okręgową radę pielęgniarek i położnych wraz z kodem właściwego organu prowadzącego rejestr – w przypadku praktyki zawodowej, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2,

- d) identyfikator miejsca udzielania świadczenia opieki zdrowotnej, o którym mowa w art. 17c ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia,
 - e) niepowtarzalny kod identyfikujący jednostkę organizacyjną zakładu leczniczego w strukturze organizacyjnej podmiotu leczniczego stanowiący część V systemu resortowych kodów identyfikacyjnych, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 105 ust. 5 – w przypadku podmiotu leczniczego, w którego strukturze organizacyjnej wyodrębniono jednostki organizacyjne,
 - f) niepowtarzalny kod identyfikujący komórkę organizacyjną zakładu leczniczego podmiotu leczniczego w strukturze organizacyjnej podmiotu leczniczego stanowiący część VII systemu resortowych kodów identyfikacyjnych, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 105 ust. 5 – w przypadku podmiotu leczniczego, w którego strukturze organizacyjnej wyodrębniono komórki organizacyjne,
 - g) dane teleadresowe obejmujące numer telefonu lub adres poczty elektronicznej, jeżeli dane te są inne niż wskazane w pkt 14 lit. d;
- 16) datę wystawienia.
2. Wystawca e-karty urodzenia przekazuje unikalny numer identyfikujący tę kartę podmiotowi uprawnionemu do zgłoszenia urodzenia, o którym mowa w art. 57 ustawy z dnia 28 listopada 2014 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 594 i 1006).
3. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, sposób:
- 1) nadawania unikalnego numeru identyfikującego e-kartę urodzenia, uwzględniający algorytm stosowany do nadania temu dokumentowi unikalnego numeru identyfikującego,
 - 2) budowy identyfikatora matki dziecka, której tożsamość jest nieustalona,
 - 3) przekazywania unikalnego numeru identyfikującego e-kartę urodzenia
- mając na względzie zapewnienie niepowtarzalności tego numeru i identyfikatora oraz bezpieczeństwo i integralność danych objętych tym dokumentem.

Art. 92d. 1. Dane objęte e-kartą urodzenia są przetwarzane w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia, zwanym dalej „Systemem P1”.

2. Z Systemu P1 e-karta urodzenia jest niezwłocznie przekazywana do systemu teleinformatycznego obsługującego Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, a dane, o których mowa w art. 92c ust. 1 pkt 1–3, 8–10 oraz 14–16, są przekazywane niezwłocznie do systemu teleinformatycznego obsługującego kierownika urzędu stanu cywilnego właściwego ze względu na miejsce urodzenia, na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej opatrzonym pieczęcią elektroniczną ministra właściwego do spraw zdrowia. Danych tych nie przekazuje się do kierownika urzędu stanu cywilnego w przypadku, gdy tożsamość matki dziecka jest nieustalona.

3. Treść e-karty urodzenia zapisana w Systemie P1 nie może być zmieniana.

4. W przypadku błędu dotyczącego:

- 1) zamieszczenia w e-karcie urodzenia danych, o których mowa w art. 92c ust. 1 pkt 1, 9 lub 10, kobiety, która nie urodziła dziecka, dla którego karta została wystawiona,
- 2) wystawienia e-karty urodzenia zamiast e-karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu, o której mowa w art. 92q ust. 1, zwaną dalej „e-kartą urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu”

– wystawca e-karty urodzenia niezwłocznie przekazuje za pośrednictwem Systemu P1, podpisany kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym, podpisem osobistym albo z wykorzystaniem sposobu potwierdzania pochodzenia oraz integralności danych dostępnego w systemie teleinformatycznym udostępnianym bezpłatnie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, podmiotom, o których mowa w ust. 2, sporządzony na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej dokument anulowania e-karty urodzenia.

5. Z wyjątkiem sytuacji określonych w ust. 4, w przypadku stwierdzenia błędnego zamieszczenia w e-karcie urodzenia danych, o których mowa w art. 92c ust. 1, lub dokonania nowych ustaleń co do tych danych, wystawca e-karty urodzenia za pośrednictwem Systemu P1 niezwłocznie przekazuje Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego sporządzony w postaci elektronicznej dokument korekty zawierający prawidłowe dane, podpisany kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym lub podpisem osobistym albo z wykorzystaniem sposobu potwierdzania pochodzenia oraz integralności danych dostępnego w systemie teleinformatycznym udostępnionym bezpłatnie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

6. W przypadku stwierdzenia błędnego zamieszczenia w e-karcie urodzenia danych, o których mowa w art. 92c ust. 1 pkt 2, lub dokonania nowych ustaleń co do tych danych, kierownikowi urzędu stanu cywilnego, za pośrednictwem Systemu P1, jest niezwłocznie przekazywany na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej dokument korekty zawierający prawidłowe dane, opatrzony pieczęcią elektroniczną ministra właściwego do spraw zdrowia.

7. Jeżeli dokument korekty, o którym mowa w ust. 6, dotyczy miejsca urodzenia i wpływa na zmianę właściwości kierownika urzędu stanu cywilnego, dokument korekty jest przekazywany również do kierownika urzędu stanu cywilnego właściwego do sporządzenia aktu urodzenia.

8. E-karty urodzenia, dokumenty anulowania, o których mowa w ust. 4, oraz dokumenty korekty, o których mowa w ust. 5 i 6, są przechowywane w Systemie P1 przez okres 30 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym wystawiono e-kartę urodzenia.

Art. 92e.1. W przypadku gdy dziecko urodziło się martwe, bez względu na czas trwania ciąży, podmiot leczniczy prowadzący szpital udzielający świadczeń zdrowotnych w zakresie położnictwa i ginekologii, w którym nastąpił poród albo do którego zgłosiła się albo została przywieziona przez zespół ratownictwa medycznego matka z dzieckiem martwo urodzonym w warunkach pozaszpitalnych, wystawia kartę urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu, o której mowa w art. 92h.

2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, na wniosek podmiotu uprawnionego do pochówku, wystawia również zaświadczenie o martwym urodzeniu przeznaczone dla celów pochówku, o którym mowa w art 92q ust. 6.

Rozdział 2

Stwierdzanie i dokumentowanie zgonu oraz martwego urodzenia

Art. 92f 1. Zgon stwierdza się w miejscu zgonu lub znalezienia zwłok po wykonaniu czynności obejmujących:

- 1) zebranie informacji o okolicznościach zdarzenia, w wyniku którego doszło do zgonu lub poprzedzającego zgon oraz przeprowadzenie oględzin zewnętrznych zwłok z ustaleniem ewentualnych obrażeń ciała;
- 2) dokonanie ustaleń dotyczących czasu zgonu;
- 3) ustalenie tożsamości osoby zmarłej i zapoznanie się z dokumentami dotyczącymi stanu zdrowia w okresie poprzedzającym zgon, jeżeli jest to możliwe.

2. Zgon stwierdzają oraz czynności, o których mowa w ust. 1, wykonują:
- 1) lekarz podstawowej opieki zdrowotnej udzielający świadczeń opieki zdrowotnej u świadczeniodawcy, u którego osoba, której zgon ma być stwierdzony, złożyła deklarację wyboru, o której mowa w art. 10 ustawy z dnia 27 października 2017 r. o podstawowej opiece zdrowotnej, w przypadku, w którym ujawnienie zwłok nastąpiło w miejscu udzielania świadczeń przez tego świadczeniodawcę na podstawie umowy o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej w rodzaju podstawowa opieka zdrowotna, w tym w miejscu zamieszkania wskazanym w tej deklaracji wyboru, i zgłoszenie ich znalezienia nastąpiło w czasie udzielania tych świadczeń przez tego świadczeniodawcę;
 - 2) lekarz udzielający świadczeń zdrowotnych w podmiocie wykonującym działalność leczniczą w rodzaju ambulatoryjne świadczenia zdrowotne, w którym zgon osoby ma być stwierdzony, inny niż określony w pkt 1 i 4;
 - 3) lekarz udzielający świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych w hospicjum udzielającym świadczeń zdrowotnych wyłącznie w warunkach domowych albo w ramach zespołu długoterminowej opieki domowej dla dorosłych, dzieci i młodzieży wentylowanych mechanicznie;
 - 4) lekarz udzielający świadczeń podstawowej opieki zdrowotnej w ramach nocnej i świątecznej opieki zdrowotnej w przypadku, gdy zgon nastąpił w miejscu i w czasie udzielania tych świadczeń lub zgłoszenie znalezienia zwłok dotyczy miejsca zamieszkania lub pobytu osoby, które znajduje się na obszarze działania i w czasie działania podmiotu wykonującego działalność leczniczą realizującego świadczenia określone w umowie o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej w zakresie nocnej i świątecznej opieki zdrowotnej;
 - 5) lekarz udzielający świadczeń opieki zdrowotnej na rzecz podmiotu niewykonującego działalności leczniczej w przypadku gdy zgon nastąpił w tym podmiocie;
 - 6) kierownik zespołu ratownictwa medycznego, o którym mowa w art. 36 ust. 4–6 i art. 36a ust. 2 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2025 r. poz. 91 i 637), albo lekarz systemu, o którym mowa w art. 37 ust. 1 tej ustawy, a w przypadku, o którym mowa w art. 37a ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym – lekarz systemu albo ratownik medyczny lub pielęgniarz systemu, w przypadku:

- a) odstąpienia od prowadzenia medycznych czynności ratunkowych w sytuacji stwierdzenia znamion śmierci u ratowanej osoby, w trakcie prowadzenia tych czynności,
 - b) stwierdzenia po przybyciu na miejsce zdarzenia znamion śmierci u osoby, wobec której miały być podjęte medyczne czynności ratunkowe;
- 7) lekarz wykonujący czynności na podstawie umowy, o której mowa w art. 92x ust. 6, zwany dalej „koronerem”, w przypadkach innych niż określone w pkt 1–6 oraz w sytuacji, gdy osoby, o których mowa w pkt 1–6, mają uzasadnione wątpliwości, co do określenia przyczyny zgonu lub oceny czasu i okoliczności zgonu, a także w przypadku, o którym mowa w art. 44a ust. 2 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym;
- 8) lekarz podmiotu leczniczego, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3 i 7, w przypadku konieczności stwierdzenia zgonu żołnierza lub pracownika realizujących zadania w ramach użycia jednostek wojskowych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa na zasadach określonych w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa (Dz. U. z 2023 r. poz. 755); w przypadku braku lekarza albo braku możliwości stwierdzenia przez niego zgonu, dopuszcza się stwierdzenie zgonu oraz wykonanie czynności, o których mowa w ust. 1, przez ratownika medycznego albo pielęgniarkę podmiotu, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3 i 7.

Art. 92g. 1. Koroner jest obowiązany niezwłocznie podjąć postępowanie w miejscu znalezienia zwłok na wezwanie:

- 1) lekarza, o którym mowa w art. 92f ust. 2 pkt 1–5, gdy lekarz ten ma wątpliwości, co do określenia przyczyny zgonu;
- 2) dyspozytora medycznego, o którym mowa w art. 26 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym, jeżeli osoba, o której mowa w art. 92f ust. 2 pkt 6, zgłosi zaistnienie takiej potrzeby, w tym w przypadku, o którym mowa w art. 44a ust. 2 tej ustawy;
- 3) Policji;
- 4) Żandarmerii Wojskowej;
- 5) straży gminnej (miejskiej);
- 6) prokuratora;
- 7) Państwowej Straży Pożarnej;

- 8) Służby Więziennej;
- 9) Straży Granicznej;
- 10) osoby kierującej domem pomocy społecznej lub inną placówką wsparcia z miejscami całodobowego pobytu, a także osoby kierującej schroniskiem dla osób bezdomnych, schroniskiem dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi, noclegownią oraz ogrzewalnią, o których mowa w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1214 i 1302);
- 11) Morskiej Służby Poszukiwania i Ratownictwa, o której mowa w ustawie z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2025 r. poz. 883).

2. Koroner jest obowiązany nie później niż w czasie 4 godzin od chwili przyjęcia wezwania, oprócz czynności, o których mowa w art. 92f ust. 1, dokonać oględzin ciała i badań pośmiertnych możliwych do przeprowadzenia, oraz w przypadku badania zwłok o nieustalonej tożsamości podjąć działania mające na celu ustalenie tożsamości osoby zmarłej, uwzględniając:

- 1) sporządzenie dokumentacji fotograficznej, archiwizowanej elektronicznie, ułożenia zwłok i ich otoczenia oraz widocznych obrażeń ciała i ich opisu, jeżeli istnienie takich zostało stwierdzone;
- 2) przeprowadzenie wywiadu na temat okoliczności zgonu z osobami obecnymi na miejscu znalezienia zwłok;
- 3) sporządzenie charakterystyki miejsca znalezienia zwłok;
- 4) sporządzenie rysopisu i opisu cech identyfikacyjnych osoby zmarłej.

3. Wykonanie czynności, o których mowa w ust. 2 i art. 92f ust. 1, koroner dokumentuje w protokole zgonu, który zawiera:

- 1) dane o osobie zmarłej istotne dla jej identyfikacji, w tym jeżeli jest to możliwe do ustalenia:
 - a) imię (imiona) i nazwisko,
 - b) numer PESEL, a w przypadku osób, którym nie nadano numeru PESEL – rodzaj i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz państwo jego wydania, a w przypadku osób o nieustalonej tożsamości – identyfikator osoby zmarłej o nieustalonej tożsamości, o którym mowa w art. 92s pkt 2, lub miejsce i datę urodzenia,
 - c) adres miejsca zamieszkania lub adres miejsca pobytu;

- 2) informacje o miejscu, czasie, dacie i godzinie oraz przyczynach zgonu, a także określenie przesłanek pozwalających na ich ustalenie albo, jeżeli nie są znane – informacje o miejscu, dacie i godzinie znalezienia zwłok;
 - 3) w przypadku stwierdzenia zaistnienia okoliczności, o których mowa w art. 92m lub art. 92n, ich wskazanie oraz datę i godzinę zawiadomienia właściwego prokuratora, najbliższej jednostki Policji lub właściwego powiatowego inspektora sanitarnego, a w przypadkach wymienionych w art. 22a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 416) zawiadomienia najbliższej terenowej jednostki organizacyjnej Żandarmerii Wojskowej lub wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej;
 - 4) informację o:
 - a) wystawieniu zaświadczenia o zgonie przeznaczonego dla celów pochówku, o którym mowa w art. 92i ust. 2, oraz e-karty zgonu, o której mowa w art. 92p ust. 1, albo karty zgonu w postaci papierowej w przypadku, o którym mowa w art. 92p ust. 4, oraz wydaniu zwłok podmiotowi uprawnionemu do pochówku, albo
 - b) wnioskowaniu o przeprowadzenie badań pośmiertnych i miejscu ich wykonania oraz wydaniu zlecenia przewozu zwłok, o którym mowa w art. 92i ust. 10;
 - 5) imię i nazwisko osoby, która ujawniła ciało lub osoby powiadamiającej o ujawnieniu ciała oraz numer telefonu tej osoby, jeżeli jest to możliwe do ustalenia;
 - 6) datę i godzinę rozpoczęcia i zakończenia czynności, o których mowa w ust. 2 i art. 92f ust. 1;
 - 7) informację o wcześniej podjętych czynnościach przez osoby, o których mowa w art. 92f ust. 2 pkt 1–6, jeżeli dotyczy;
 - 8) imię (imiona) i nazwisko, numer prawa wykonywania zawodu oraz podpis koronera.
4. Koroner sporządza protokół zgonu w czasie nie dłuższym niż 4 godziny od chwili wezwania, o którym mowa w ust. 1, i przyjęcia zgłoszenia, jednak nie wcześniej niż po upływie 2 godzin od podanej godziny zgonu, według wzoru określonego w przepisach wydanych na podstawie ust. 9.

5. Jeżeli w toku prowadzonych przez koronera czynności ujawniona zostanie okoliczność wskazująca na to, że zgon mogła spowodować albo do niego się przyczynić inna osoba, koroner niezwłocznie zawiadamia o ujawnionej okoliczności Policję lub

prokuratora. Koroner powstrzymuje się od kontynuowania czynności i pozostaje na miejscu do czasu przybycia Policji lub prokuratora, chyba że inaczej zarządzi Policja lub prokurator.

6. Jeżeli koroner został poinformowany przez prokuratora lub Policję o przystąpieniu lub zamiarze przystąpienia do oględzin w trybie przewidzianym w art. 209 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 46, 304 i 1178), powstrzymuje się od podjęcia czynności, o których mowa w ust. 2 i art. 92f ust. 1 – chyba że inaczej zarządzi Policja lub prokurator.

7. W przypadku przystąpienia przez prokuratora lub Policję do oględzin w trybie art. 209 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego, materiały zgromadzone podczas wykonywania czynności wskazanych w ust. 2 i art. 92f ust. 1 koroner przekazuje niezwłocznie organowi, który przeprowadził oględziny.

8. Prokurator może wezwać koronera, o którym mowa w ust. 7, do udziału w oględzinach zwłok przeprowadzanych w trybie określonym w art. 209 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego. Koroner może przeprowadzić czynności, o których mowa w ust. 2 i art. 92f ust. 1, w zakresie określonym przez prowadzącego oględziny. Do wynagrodzenia koronera za czynności wykraczające poza czynności, o których mowa w ust. 2 i art. 92f ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 618f § 1–4b ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego oraz przepisy wydane na podstawie art. 618f § 5 tej ustawy.

9. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres informacji objętych protokołem zgonu, w tym pytania dotyczące wywiadu na temat okoliczności zgonu, oraz wzór protokołu zgonu, uwzględniając konieczność potwierdzenia wykonania określonych czynności i podjętych decyzji oraz zamieszczenia ustaleń lub ocen istotnych w zakresie informacji objętych protokołem zgonu.

10. Do protokołu zgonu, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, stosuje się przepisy rozdziału 7 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta.

11. Za przechowywanie i udostępnianie protokołów zgonu odpowiada wojewoda w przypadku, o którym mowa w art. 92w ust. 6 pkt 1, albo podmiot, o którym mowa w art. 92w ust. 6 pkt 2 i 3. Miejsce przechowywania protokołów zgonu określa umowa, o której mowa w art. 92w ust. 6. Obowiązki i prawa podmiotu udzielającego świadczeń

zdrowotnych, o których mowa w przepisach określonych w ust. 10, należą do obowiązków i praw wojewody albo podmiotu, o którym mowa w art. 92w ust. 6 pkt 2 i 3.

Art. 92h. 1. Stwierdzenie zgonu dokumentuje się kartą zgonu wystawianą w postaci elektronicznej, zwaną dalej „e-kartą zgonu”, a martwe urodzenie, bez względu na czas trwania ciąży, e-kartą urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu. E-karta zgonu i e-karta urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu”, które stanowią elektroniczną dokumentację medyczną w rozumieniu art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia, z zastrzeżeniem art. 92p ust. 4.

2. Do dokumentów, o których mowa w ust. 1, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, stosuje się przepisy rozdziału 7 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta.

3. W przypadku, gdy dokument, o którym mowa w ust. 1, został wystawiony przez koronera obowiązki i prawa podmiotu udzielającego świadczeń zdrowotnych, o których mowa w przepisach określonych w ust. 2, należą do obowiązków i praw koronera.

4. E-karta zgonu i e-karta urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu wystawione przez koronera, w przypadku rozwiązania umowy, o której mowa w art. 92w ust. 6, są przechowywane przez jednostkę podległą ministrowi właściwemu do spraw zdrowia, właściwą w zakresie systemów informacyjnych ochrony zdrowia i udostępniane przez tę jednostkę na wniosek ministra właściwego do spraw zdrowia.

5. Przepisów ust. 1–4 nie stosuje się w przypadku stwierdzenia zgonu żołnierza lub pracownika realizujących zadania w ramach użycia jednostek wojskowych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa. Do zgonu osób, o których mowa w zdaniu pierwszym, stosuje się odpowiednio przepisy w art. 13 ust. 5 i art. 98 ustawy z dnia 28 listopada 2014 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego.

Art. 92i. 1. Osoba stwierdzająca zgon wystawia e-kartę zgonu niezwłocznie po stwierdzeniu zgonu, kiedy jest możliwe wydanie zwłok podmiotowi uprawnionemu do pochówku.

2. Osoba stwierdzająca zgon wydaje również zaświadczenie o zgonie przeznaczone dla celów pochówku w postaci papierowej, obejmujące następujące dane:

- 1) imię (imiona) i nazwisko osoby zmarłej oraz numer PESEL, a w przypadku osób, którym nie nadano numeru PESEL – rodzaj i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz państwo jego wydania – jeżeli jest znany;
- 2) miejsce, datę i godzinę zgonu albo miejsce, datę i godzinę znalezienia zwłok;

- 3) informację czy postępowanie ze zwłokami wymaga szczególnego sposobu zapobiegania chorobom i zakażeniom, określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 27 ust. 9 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2024 r. poz. 924 i 1897);
- 4) informacje o wystawcy zaświadczenia, obejmujące:
 - a) imię (imiona) i nazwisko,
 - b) tytuł zawodowy,
 - c) numer prawa wykonywania zawodu, a jeżeli nie został nadany – numer PESEL,
 - d) dane teleadresowe obejmujące numer telefonu lub adres poczty elektronicznej;
- 5) własnoręczny podpis wystawcy zaświadczenia.

3. W przypadku wątpliwości co do okoliczności lub przyczyny zgonu osoba stwierdzająca zgon może konsultować się z lekarzem specjalistą w dziedzinie medycyny sądowej podmiotu, o którym mowa w ust. 8, w tym przy wykorzystaniu systemów teleinformatycznych, środków komunikacji elektronicznej lub publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych.

4. Osoba stwierdzająca zgon po wystawieniu e-karty zgonu przekazuje podmiotowi uprawnionemu do pochówku unikalny numer identyfikujący tą kartę.

5. W przypadku e-karty zgonu niezawierającej numeru PESEL jej wystawca informuje podmiot uprawniony do pochówku o konieczności dokonania zgłoszenia zgonu w urzędzie stanu cywilnego właściwym ze względu na miejsce zgonu albo miejsce znalezienia zwłok.

6. Osoba stwierdzająca zgon odstępuje od wystawienia e-karty zgonu oraz zaświadczenia o zgonie przeznaczonego dla celów pochówku, jeżeli wzywa koronera albo wnioskuję o przeprowadzenie badań pośmiertnych.

7. Osoba stwierdzająca zgon odstępuje od wystawienia e-karty zgonu oraz zaświadczenia o zgonie przeznaczonego dla celów pochówku, również w przypadku dokonania zawiadomienia, o którym mowa w art. 92m pkt 1, chyba że Policja lub prokurator zarządzi inaczej.

8. W celu przeprowadzenia badań pośmiertnych zwłoki przewozi się do zakładu medycyny sądowej uczelni medycznej, a w razie jego braku na obszarze województwa – do prosektorium szpitala wskazanego przez osobę wnioskującą o przeprowadzenie tych badań.

9. Zorganizowanie oraz finansowanie przewozu zwłok w przypadku, o którym mowa w ust. 8, należy do zadań własnych powiatu. Przewozu zwłok dokonuje się niezwłocznie po zakończeniu czynności stwierdzania zgonu.

10. Przewozu zwłok oraz ich przyjęcia do podmiotu, o którym mowa w ust. 8, dokonuje się na podstawie zlecenia przewozu zwłok do wskazanego podmiotu, sporządzonego przez osobę wnioskującą o przeprowadzenie badań pośmiertnych wydane w postaci papierowej i obejmującego następujące dane:

- 1) nazwę i adres podmiotu do którego zwłoki są przewożone;
- 2) datę i godzinę przekazania zwłok do przewozu;
- 3) miejsce, datę i godzinę zgonu albo miejsce, datę i godzinę znalezienia zwłok;
- 4) imię (imiona) i nazwisko osoby zmarłej oraz numer PESEL, a w przypadku osób, którym nie nadano numeru PESEL – rodzaj i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz państwo jego wydania – jeżeli jest znany;
- 5) informację czy postępowanie ze zwłokami wymaga szczególnego sposobu zapobiegania chorobom i zakażeniom, określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 27 ust. 9 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi;
- 6) informacje o wystawcy zaświadczenia, obejmujące:
 - a) imię (imiona) i nazwisko,
 - b) tytuł zawodowy,
 - c) numer prawa wykonywania zawodu, a jeżeli nie został nadany – numer PESEL,
 - d) dane teleadresowe obejmujące numer telefonu lub adres poczty elektronicznej;
- 7) własnoręczny podpis wystawcy zlecenia.

11. Podmiot, o którym mowa w ust. 8, jest obowiązany przyjąć zwłoki i wykonać czynności takie, jak w przypadku zwłok pacjenta, którego zgon nastąpił w podmiocie leczniczym wykonującym działalność leczniczą w rodzaju stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne, o których mowa w art. 28, w tym przeprowadzenie badań pośmiertnych, i nie później niż w czasie 120 godzin od przyjęcia zwłok wystawić e-kartę zgonu i przekazać podmiotowi uprawnionemu do pochówku unikalny numer identyfikujący e-kartę zgonu oraz zaświadczenie o zgonie przeznaczone dla celów pochówku, z zastrzeżeniem art. 92p ust. 2–6.

12. Koszty związane z wykonaniem czynności, o których mowa w ust. 3 i 11, w tym koszty przechowywania zwłok nie dłużej niż przez 120 godzin od ich przyjęcia, są

pokrywane ze środków budżetu państwa, z części, której dysponentem jest wojewoda właściwy miejscowo dla podmiotu, który przyjął zwłoki.

13. Warunki i sposób finansowania oraz tryb przekazywania środków z tytułu wykonania czynności, o których mowa w ust. 3 i 11, określa umowa zawarta pomiędzy wojewodą a podmiotem, o którym mowa w ust. 8.

14. Przepisów ust. 8–13 nie stosuje się do zwłok, których oględzin i otwarcia dokonuje się na podstawie art. 209 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego.

Art. 92j. 1. Lekarz, który wykonuje zawód w podmiocie wykonującym działalność leczniczą, może udzielić upoważnienia do wystawiania e-karty zgonu oraz zaświadczenia o zgonie przeznaczonego dla celów pochówku na podstawie protokołu zgonu lub danych zawartych w dokumentacji medycznej dotyczących stwierdzenia zgonu, w jego imieniu, osobie wykonującej:

- 1) zawód medyczny,
- 2) czynności pomocnicze przy udzielaniu świadczeń zdrowotnych, o których mowa w art. 24 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta

– zwanej dalej „osobą upoważnioną do wystawienia e-karty zgonu”.

2. Osoba upoważniona do wystawienia e-karty zgonu jest obowiązana do zachowania poufności wszelkich danych i informacji uzyskanych w związku z wystawieniem e-karty zgonu oraz zaświadczenia o zgonie przeznaczonego dla celów pochówku oraz dostępem do dokumentacji, o której mowa w ust. 1.

3. Osoba upoważniona do wystawienia e-karty zgonu jest obowiązana do zapewnienia zgodności danych zamieszczonych w tej karcie oraz w zaświadczeniu o zgonie przeznaczonym dla celów pochówku z danymi zawartymi w dokumentacji, o której mowa w ust. 1.

4. Osoba upoważniona do wystawienia e-karty zgonu może przetwarzać dane osobowe objętych dokumentami, o których mowa w ust. 1, po wydaniu jej przez podmiot wykonujący działalność leczniczą upoważnienia do ich przetwarzania.

5. Upoważnienia, o którym mowa w ust. 1, udziela się na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy, przy czym po upływie tego okresu można udzielać kolejnych upoważnień na okresy nie dłuższe niż 12 miesięcy. Upoważnienie może być w każdym czasie cofnięte przez lekarza, o którym mowa w ust. 1, lub podmiot wykonujący działalność leczniczą, o

którym mowa w ust. 4. Cofnięcie upoważnienia przez podmiot wykonujący działalność leczniczą następuje po uprzednim uzgodnieniu z lekarzem, o którym mowa w ust. 1.

6. Udzielanie upoważnienia, o którym mowa w ust. 1, następuje za pośrednictwem Rejestru Asystentów Medycznych, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. 1 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia, na zasadach określonych w tej ustawie.

7. Osoba upoważniona do wystawienia e-karty zgonu po jej wystawieniu przekazuje podmiotowi uprawnionemu do pochówku unikalny numer identyfikujący e-kartę zgonu.

Art. 92k. 1. W przypadku zgonu w specjalistycznym środku transportu sanitarnego zespołu ratownictwa medycznego, zespołu transportu sanitarnego albo zespołu transportu medycznego, zwłoki przewozi się do zakładu medycyny sądowej uczelni medycznej albo do prosektorium szpitala wskazanego przez dyspozytora medycznego albo wojewódzkiego koordynatora ratownictwa medycznego, o których mowa w ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym, zwanych dalej odpowiednio „dyspozytorem” albo „koordynatorem”.

2. W przypadku martwego urodzenia, bez względu na czas trwania ciąży, w specjalistycznym środku transportu sanitarnego zespołu ratownictwa medycznego, zespołu transportu sanitarnego albo zespołu transportu medycznego, zwłoki martwo urodzonego dziecka przewozi się do najbliższego pod względem czasu dotarcia szpitala udzielającego świadczeń zdrowotnych w zakresie położnictwa i ginekologii albo do szpitala wskazanego przez dyspozytora albo koordynatora.

3. W przypadku zgonu albo martwego urodzenia, bez względu na czas trwania ciąży, w środku transportu sanitarnego lotniczego zespołu ratownictwa medycznego, albo w innym statku powietrznym będącym na wyposażeniu podmiotu leczniczego, lądowanie następuje w miejscu określonym przez dowódcę tego statku powietrznego, który informuje o tym koordynatora.

4. W przypadku, o którym mowa ust. 3, koordynator uzgadnia przewóz zwłok z najbliższym miejscu lądowania zakładem medycyny sądowej uczelni medycznej albo z najbliższym miejscu lądowania prosektorium szpitala, a w przypadku martwego urodzenia z najbliższym pod względem czasu dotarcia szpitalem udzielającym świadczeń zdrowotnych w zakresie położnictwa i ginekologii.

5. Przewozu zwłok, o którym mowa w ust. 1–3, dokonuje się środkiem transportu:

- 1) w którym nastąpił zgon albo martwe urodzenie – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 i 2;
- 2) zapewnionym przez powiat właściwy dla miejsca lądowania – w przypadku, o którym mowa w ust. 3.

6. Przewozu zwłok, o którym mowa w ust. 1–3, oraz przyjęcia zwłok do zakładu medycyny sądowej uczelni medycznej albo prosektorium szpitala, albo do szpitala udzielającego świadczeń zdrowotnych w zakresie położnictwa i ginekologii dokonuje się niezwłocznie. Przepisy art. 92i ust. 10–13 stosuje się odpowiednio.

7. Zorganizowanie oraz finansowanie przewozu w przypadku, o którym mowa w ust. 4, należy do zadań własnych powiatu właściwego dla miejsca lądowania.

8. W przypadku zgonu w środku transportu użytym do ewakuacji albo do transportu sanitarnego będącego na wyposażeniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej podmiot właściwy do przyjęcia zwłok oraz miejsca lądowania wskazuje właściwy dowódca odpowiedzialny za organizację ewakuacji medycznej lub transportu sanitarnego.

Art. 92l. Badania pośmiertne mogą być przeprowadzone także na zlecenie opiekuna faktycznego lub osoby bliskiej w rozumieniu art. 3 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta albo innego upoważnionego podmiotu na podstawie umowy zawartej z podmiotem przeprowadzającym badanie. Koszty transportu przewozu zwłok oraz przeprowadzenia czynności, o których mowa w art. 92i ust. 11, w tym przeprowadzenia badań pośmiertnych, ponosi podmiot zlecający.

Art. 92m. W przypadku gdy osoba stwierdzająca zgon albo martwe urodzenie podejrzewa, że zgon:

- 1) mogła spowodować albo do niego się przyczynić inna osoba lub zgon był wynikiem nieszczęśliwego wypadku, lub samobójstwa, niezwłocznie zawiadamia o tym Policję lub prokuratora, a w przypadkach zwłok znajdujących się na terenie jednostek wymienionych w art. 22a ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz osób, o których mowa w art. 22a ust. 2 tej ustawy, zawiadamia także najbliższą terenową jednostkę organizacyjną Żandarmerii Wojskowej;
- 2) nastąpił w przebiegu choroby zakaźnej stanowiącej szczególne zagrożenie dla zdrowia publicznego, w tym choroby szczególnie niebezpiecznej i wysoce zakaźnej albo istnieje takie podejrzenie, niezwłocznie podejmuje działania, o których mowa w art. 28 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i

chorób zakaźnych u ludzi, a w przypadkach zwłok znajdujących się na terenie jednostek wymienionych w art. 22a ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz osób, o których mowa w art. 22a ust. 2 tej ustawy, zawiadamia także wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej.

Art. 92n. Osoba stwierdzająca zgon powiadamia najbliższą jednostkę Policji w przypadku braku możliwości jednoznacznej identyfikacji tożsamości osoby, której ciało jest poddawane oględzinom.

Art. 92o. 1. Podmiot wykonujący działalność leczniczą oraz osoba wystawiająca e-kartę zgonu albo e-kartę urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu są obowiązani udzielić na żądanie właściwych organów wyjaśnień odnoszących się do faktu zgonu i jego przyczyny, które mogą być wykorzystywane tylko dla potrzeb statystyki publicznej oraz w postępowaniu przygotowawczym lub sądowym. Jeżeli osoba zmarła pozostawała podczas ostatniej choroby pod opieką lekarską, wyjaśnienia mogą również dotyczyć przebiegu tej choroby. Wyjaśnienia te stanowią tajemnicę prawnie chronioną.

2. Osoba stwierdzająca zgon albo martwe urodzenie jest obowiązana udzielać informacji opiekunowi faktycznemu lub osobie bliskiej w rozumieniu art. 3 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta osoby zmarłej w zakresie wykonywanych przez siebie czynności i podejmowanych decyzji.

Art. 92p. 1. E-karta zgonu zawiera, jeżeli są znane:

- 1) numer PESEL osoby zmarłej, a w przypadku osoby:
 - a) której nie nadano numeru PESEL – rodzaj i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz państwo jego wydania,
 - b) o nieustalonej tożsamości – identyfikator, osoby zmarłej o nieustalonej tożsamości;
- 2) informację o miejscu, dacie i godzinie zgonu albo, jeżeli nie są one znane, informacje o miejscu, dacie i godzinie znalezienia zwłok;
- 3) informację o rodzaju miejsca zgonu;
- 4) informację o przyczynie zgonu – bezpośrednia, wtórna i wyjściowa (opis słowny oraz kod zgodne z Międzynarodową Statystyczną Klasyfikacją Chorób i Problemów Zdrowotnych oraz inne istotne okoliczności przyczyniające się do zgonu) i rodzaju zgonu (naturalny czy gwałtowny, a w przypadku zgonu gwałtownego rozróżnienie

- na: zabójstwo, samobójstwo, wypadek), a także o przybliżonym odstępie czasu między wystąpieniem przyczyny zgonu a zgonem (lata, miesiące, godziny);
- 5) informację o zleceniu badań pośmiertnych;
 - 6) informację, czy e-karta zgonu uwzględnia wyniki badań pośmiertnych wraz z informacją o osobie wykonującej badania pośmiertne obejmującą dane, o których mowa w pkt 18 lit. a–c;
 - 7) unikalny numer identyfikujący e-kartę zgonu;
 - 8) płeć osoby zmarłej;
 - 9) nazwisko osoby zmarłej;
 - 10) nazwisko rodowe osoby zmarłej;
 - 11) imię (imiona) osoby zmarłej;
 - 12) datę oraz miejsce urodzenia osoby zmarłej, a w przypadku osoby o nieustalonej tożsamości – przypuszczalny wiek osoby zmarłej;
 - 13) obywatelstwo osoby zmarłej;
 - 14) informację, że zgon nastąpił w przebiegu choroby zakaźnej, określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 27 ust. 9 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, albo jest takie podejrzenie;
 - 15) informację, że zgon nastąpił w przebiegu zakażenia lub choroby zakaźnej, określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 27 ust. 9 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, albo że jest takie podejrzenie;
 - 16) w przypadku zgonu kobiety: informację o ciąży, jeżeli dotyczy (zgon nastąpił w okresie ciąży, zgon nastąpił do 42 dnia licząc od dnia zakończenia ciąży, zgon nastąpił po 42 dniu licząc od dnia zakończenia ciąży a przed upływem roku licząc od dnia zakończenia ciąży);
 - 17) w przypadku zgonu dziecka do roku życia, także:
 - a) godzinę i minutę urodzenia,
 - b) informację, czy dziecko pochodziło z porodu pojedynczego czy mnogiego,
 - c) kolejność urodzenia dziecka,
 - d) wagę i długość ciała dziecka przy urodzeniu,
 - e) liczbę dzieci urodzonych przez matkę,
 - f) okres trwania ciąży,
 - g) punkty w skali Apgar;

- 18) informację o wystawcy e-karty zgonu, obejmującą:
- a) imię (imiona) i nazwisko,
 - b) tytuł zawodowy – nie dotyczy osoby upoważnionej, o której mowa w art. 31b ust. 1 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia,
 - c) numer prawa wykonywania zawodu, a jeżeli nie został nadany – numer PESEL,
 - d) dane teleadresowe obejmujące numer telefonu lub adres poczty elektronicznej, jeżeli dane te nie zostały wskazane na podstawie pkt 19 lit. g,
 - e) podpis wystawcy e-karty zgonu albo osoby upoważnionej do jej wystawienia, o którym mowa w art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia;
- 19) oznaczenie podmiotu wykonującego działalność leczniczą zgodnie z art. 92c ust. 1 pkt 15;
- 20) datę wystawienia.

2. Jeżeli zaistnieje brak możliwości wystawienia e-karty zgonu, ale jest możliwe wydanie zwłok podmiotowi uprawnionemu do pochówku, wydaje się zaświadczenie o zgonie przeznaczone dla celów pochówku.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, e-kartę zgonu należy wystawić nie później niż w okresie 24 godzin od wydania zaświadczenia o zgonie przeznaczonego dla celów pochówku.

4. Jeżeli brak dostępu do Systemu P1 lub dostępu do danych objętych e-kartą zgonu za pośrednictwem systemu informatycznego uniemożliwia jej wystawienie w czasie, o którym mowa w ust. 3, sporządza się kartę zgonu w postaci papierowej przeznaczoną dla urzędu stanu cywilnego w celu sporządzenia aktu zgonu – zawierającą dane, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2, 8–13 oraz 18–20.

5. Karta zgonu w postaci papierowej jest sporządzana według wzoru określonego w przepisach wydanych na podstawie ust. 7.

6. Karta zgonu w postaci papierowej jest wydawana podmiotowi uprawnionemu do pochówku w jednym egzemplarzu, w celu przekazania do właściwego urzędu stanu cywilnego.

7. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wzór karty zgonu wydawanej w postaci papierowej, uwzględniając właściwy dla niej zakres danych.

8. Podmiot, który sporządził kartę zgonu w postaci papierowej, po dokonaniu przez urząd stanu cywilnego digitalizacji tej karty, o której mowa w art. 26 ust. 11 ustawy z dnia 28 listopada 2014 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego, zamieszcza w niej dane dla potrzeb statystyki publicznej, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2, 4, 9, 10 i 18–20.

9. Dokument powstały w wyniku czynności, o których mowa w ust. 8, staje się e-kartą zgonu.

Art. 92q. 1. E-karta urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu jest wystawiana w postaci elektronicznej i zawiera, jeżeli są znane:

- 1) numer PESEL matki dziecka, a w przypadku matki dziecka, której:
 - a) nie nadano numeru PESEL – rodzaj i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz państwo jego wydania,
 - b) tożsamości nie ustalono – identyfikator matki dziecka martwo urodzonego, której tożsamość jest nieustalona;
- 2) miejsce i datę urodzenia dziecka;
- 3) godzinę i minutę urodzenia dziecka;
- 4) płeć dziecka;
- 5) ciężar i długość ciała dziecka przy urodzeniu;
- 6) okres trwania ciąży;
- 7) informację, czy dziecko pochodziło z porodu pojedynczego czy mnogiego;
- 8) unikalny numer identyfikujący e- kartę urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu;
- 9) nazwisko matki dziecka;
- 10) imię (imiona) matki dziecka;
- 11) miejsce zamieszkania matki dziecka na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a w przypadku nieposiadania miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – kraj zamieszkania;
- 12) liczbę dzieci urodzonych przez matkę (łącznie z aktualnie urodzonym), w tym żywo urodzonych;
- 13) informację o poprzednim porodzie:
 - a) rok poprzedniego porodu,
 - b) żywotność ostatniego dziecka z poprzedniego porodu;
- 14) adnotację, że dziecko urodziło się martwe;
- 15) czas zgonu (przed porodem, w trakcie, nie ustalono);
- 16) informację o przyczynie zgonu;

- 17) informację, że zgon nastąpił w przebiegu choroby zakaźnej określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 27 ust. 9 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, albo jest takie podejrzenie;
- 18) informację, że zgon nastąpił w przebiegu zakażenia lub choroby zakaźnej, określonej określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 27 ust. 9 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, albo że jest takie podejrzenie;
- 19) informacje o wystawcy karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu, obejmujące:
 - a) imię (imiona) i nazwisko,
 - b) tytuł zawodowy,
 - c) numer prawa wykonywania zawodu, a jeżeli nie został nadany - numer PESEL,
 - d) dane teleadresowe obejmujące numer telefonu lub adres poczty elektronicznej, jeżeli dane te nie zostały wskazane na podstawie art. 92c ust. 1 pkt 15 lit. g,
 - e) podpis wystawcy karty, o którym mowa w art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia;
- 20) oznaczenie podmiotu wykonującego działalność leczniczą zgodnie z art. 92c ust. 1 pkt 15;
- 21) datę wystawienia.

2. Jeżeli jest znana płeć dziecka martwo urodzonego, podmiot wystawiający e-kartę urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu przekazuje unikalny numer identyfikujący tę kartę podmiotowi uprawnionemu do zgłoszenia urodzenia, o którym mowa w art. 57 ustawy z dnia 28 listopada 2014 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego, na jego wniosek.

3. Na wniosek podmiotu uprawnionego do pochówku wydaje się również w jednym egzemplarzu zaświadczenie o martwym urodzeniu przeznaczone dla celów pochówku, o którym mowa w ust. 6.

4. W przypadku braku możliwości niezwłocznego wystawienia e-karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu, należy ją wystawić nie później niż w okresie 24 godzin od stwierdzenia martwego urodzenia.

5. Jeżeli brak dostępu do Systemu P1 lub dostępu do danych objętych e-kartą urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu za pośrednictwem systemu informatycznego uniemożliwia jej wystawienie w czasie, o którym mowa w ust. 4, sporządza się kartę urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu w postaci papierowej przeznaczoną dla

kierownika urzędu stanu cywilnego w celu sporządzenia aktu urodzenia z adnotacją, że dziecko urodziło się martwe. Karta ta zawiera dane, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4, 8–11 i 14 oraz 19–21. Karty tej nie przekazuje się w przypadku gdy nie jest ustalona tożsamość matki dziecka oraz gdy nie jest ustalona płeć dziecka.

6. Zaświadczenie o martwym urodzeniu przeznaczone dla celów pochówku jest wydawane w postaci papierowej i obejmuje następujące dane:

- 1) imię i nazwisko matki dziecka;
- 2) numer PESEL matki dziecka, a w przypadku matki dziecka, której:
 - a) nie nadano numeru PESEL – rodzaj i numer dokumentu potwierdzającego jej tożsamość oraz państwo jego wydania,
 - b) tożsamości nie ustalono – identyfikator matki dziecka martwo urodzonego, której tożsamość jest nieustalona;
- 3) miejsce i datę urodzenia oraz płeć dziecka, jeżeli są znane;
- 4) informację czy postępowanie ze zwłokami wymaga szczególnego sposobu zapobiegania chorobom i zakażeniom, określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 27 ust. 9 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi;
- 5) informacje o wystawcy zaświadczenia, obejmujące:
 - a) imię (imiona) i nazwisko,
 - b) tytuł zawodowy,
 - c) numer prawa wykonywania zawodu, a jeżeli nie został nadany – numer PESEL,
 - d) dane teleadresowe obejmujące numer telefonu lub adres poczty elektronicznej;
- 6) własnoręczny podpis wystawcy.

7. Karta urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu w postaci papierowej jest sporządzana według wzoru określonego w przepisach wydanych na podstawie ust. 9.

8. Kartę urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu w postaci papierowej podmiot, który ją sporządził, przekazuje do kierownika urzędu stanu cywilnego w terminie jednego dnia od jej sporządzenia. W przypadku gdy nie jest ustalona płeć dziecka, karty nie przekazuje się.

9. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wzór karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu sporządzanej w postaci papierowej, uwzględniając właściwy zakres danych dla każdej z jej części i ich odrębne funkcjonowanie.

10. Podmiot, który sporządził kartę urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu w postaci papierowej, po dokonaniu przez urząd stanu cywilnego digitalizacji tej karty, o której mowa w art. 26 ust. 11 ustawy z dnia 28 listopada 2014 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego, zamieszcza w niej dane dla potrzeb statystyki publicznej, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2, 5–7, 12, 13 i 15–21.

11. Dokument powstały w wyniku czynności, o których mowa w ust. 8, staje się e-kartą urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu.

Art. 92r. Minister właściwy do spraw zdrowia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, sposób:

- 1) nadawania unikalnego numeru identyfikującego e-kartę zgonu oraz unikalnego numeru identyfikującego e-kartę urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu,
 - 2) budowy identyfikatora osoby zmarłej o nieustalonej tożsamości oraz identyfikatora matki dziecka martwo urodzonego, której tożsamość jest nieustalona,
 - 3) przekazywania unikalnego numeru identyfikującego e-kartę zgonu oraz unikalnego numeru identyfikującego e-kartę urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu
- mając na względzie zapewnienie niepowtarzalności tych numerów i tych identyfikatorów oraz bezpieczeństwo i integralność danych objętych tymi dokumentami.

Art. 92s. 1. Dane objęte e-kartą zgonu i e-kartą urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu są przetwarzane w Systemie P1.

2. Treść dokumentów, o których mowa w ust. 1, zapisana w Systemie P1 nie może być zmieniana.

3. W przypadku błędu dotyczącego:

- 1) wystawienia e-karty zgonu dla niewłaściwej osoby polegającego na zamieszczeniu w tej e-karcie błędnych danych osoby zmarłej, o których mowa w art. 92p ust. 1 pkt 1, 11 lub 13,
- 2) zamieszczenia w e-karcie urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu danych, o których mowa w art. 92q ust. 1 pkt 1, 9 lub pkt 10, kobiety, która nie urodziła dziecka, dla którego ta e-karta została wystawiona,
- 3) wystawienia e-karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu zamiast e-karty urodzenia

– wystawca e-karty zgonu albo e-karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu niezwłocznie przekazuje podmiotom, o których mowa w art. 92u ust. 1, za pośrednictwem Systemu P1, podpisany kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym,

podpisem osobistym albo z wykorzystaniem sposobu potwierdzania pochodzenia oraz integralności danych dostępnego w systemie teleinformatycznym udostępnianym bezpłatnie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, sporządzony na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej dokument anulowania e-karty zgonu albo e-karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu.

4. Z wyjątkiem sytuacji określonych w ust. 3, w przypadku stwierdzenia błędnego zamieszczenia w e-karcie zgonu danych, o których mowa w art. 92p ust. 1, albo w e-karcie urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu danych, o których mowa w art. 92q ust. 1, lub dokonania nowych ustaleń, co do tych danych, wystawca e-karty zgonu albo e-karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu niezwłocznie przekazuje podmiotom, o których mowa w art. 92u ust. 1, w zakresie danych określonych dla każdego z tych podmiotów, dokument korekty sporządzony w postaci elektronicznej, zawierający prawidłowe dane oraz unikalne numery identyfikujące ten dokument i odpowiednio e-kartę zgonu albo e-kartę urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu, za pośrednictwem Systemu P1, podpisany kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym, podpisem osobistym albo z wykorzystaniem sposobu potwierdzania pochodzenia oraz integralności danych dostępnego w systemie teleinformatycznym udostępnianym bezpłatnie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

5. Do przekazywania dokumentu korekty, o którym mowa w ust. 4, stosuje się odpowiednio art. 92u.

6. Jeżeli dokument korekty, o którym mowa w ust. 4, dotyczy:

- 1) miejsca zgonu albo miejsca znalezienia zwłok,
- 2) miejsca urodzenia

– i wpływa na zmianę właściwości kierownika urzędu stanu cywilnego, dokument ten jest przekazywany do kierownika urzędu stanu cywilnego, do którego przekazane były dane, których dokument korekty dotyczy, oraz do kierownika urzędu stanu cywilnego właściwego ze względu na nowe ustalenia, co do miejsca zdarzenia.

7. E-karty zgonu i e-karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu, dokumenty anulowania tych kart, o których mowa w ust. 3, oraz dokumenty korekty, o których mowa w ust. 4, są przechowywane w Systemie P1 przez okres 30 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zostały wystawione odpowiednio te karty albo te dokumenty.

Art. 92t. 1. W przypadku stwierdzenia w karcie zgonu sporządzonej w postaci papierowej albo w karcie urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu sporządzonej w

postaci papierowej, błędu, co do danych objętych tymi kartami lub dokonania nowych ustaleń, co do tych danych, wystawca danego dokumentu dokonuje jego zniszczenia w sposób uniemożliwiający odtworzenie danych w nim zawartych oraz sporządza nową kartę zgonu albo kartę urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu, z uwzględnieniem przepisów art. 92p ust. 3–5 i art. 92q ust. 4 i 5.

2. W przypadku stwierdzenia w zaświadczeniu o zgonie przeznaczonym dla celów pochówku albo w zleceniu przewozu zwłok, albo w zaświadczeniu o martwym urodzeniu przeznaczonym dla celów pochówku, błędu co do danych objętych dokumentem lub dokonania nowych ustaleń, co do tych danych, wystawca dokumentu dokonuje jego zniszczenia w sposób uniemożliwiający odtworzenie danych w nim zawartych i sporządza nowy dokument.

3. Dokonanie czynności, o których mowa w ust. 1 i 2, dokumentuje się w dokumentacji medycznej osoby zmarłej, a w przypadku gdy czynności te wykonuje koroner, w protokole zgonu, przez zamieszczenie odpowiedniej adnotacji.

4. Jeżeli dokumenty, o których mowa w ust. 1 i 2, zawierające błędne dane zostały przekazane kierownikowi urzędu stanu cywilnego, osobie uprawnionej do pochówku albo innemu właściwemu podmiotowi, ich wystawca jest obowiązany niezwłocznie powiadomić odpowiedni podmiot o zaistniałej okoliczności oraz przekazać nowe dokumenty.

Art. 92u. 1. E-karta zgonu i e-karta urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu z Systemu P1 są przekazywane do systemów teleinformatycznych obsługujących:

- 1) Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego,
- 2) Dyrektora Narodowego Instytutu Zdrowia Publicznego PZH – Państwowego Instytutu Badawczego

– w celu realizacji ich zadań ustawowych i statutowych.

2. Dane zawarte w e-karcie zgonu i e-karcie urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu są przekazywane z Systemu P1 niezwłocznie do:

- 1) rejestru przypadków zakażeń i zachorowań na chorobę zakaźną, o którym mowa w art. 30 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, w zakresie określonym w:
 - a) art. 92p ust. 1 pkt 1, 2, 4–15 i 18–20,
 - b) art. 92q ust. 1 pkt 1, 2, 4, 8–11 i 17–21

- w przypadku gdy zgon nastąpił z powodu zakażenia lub choroby zakaźnej, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 27 ust. 9 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi
 - albo że jest takie podejrzenie, albo to zakażenie lub choroba zakaźna została wskazana jako okoliczność zgonu, z uwzględnieniem przestrzegania ograniczeń określonych w art. 41 ust. 1 i 2 tej ustawy;
- 2) kierownika urzędu stanu cywilnego na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej opatrzonym pieczęcią elektroniczną ministra właściwego do spraw zdrowia, w zakresie określonym w:
- a) art. 92p ust. 1 pkt 1, 2, 7–13 i 18–20 – w celu sporządzenia aktu zgonu,
 - b) art. 92q ust. 1 pkt 14, 8, 10–14 i 19–21 – w celu sporządzenia aktu urodzenia z adnotacją, że dziecko urodziło się martwe; danych nie przekazuje się w przypadku, gdy nie jest ustalona tożsamość matki dziecka oraz gdy nie jest ustalona płeć dziecka;
- 3) innych niż określone w pkt 1 i 2 podmiotów uprawnionych na podstawie odrębnych przepisów w zakresie i na zasadach wskazanym w tych przepisach.

3. Dane, o których mowa w ust. 2 pkt 2 lit. a, są przekazywane do kierownika urzędu stanu cywilnego właściwego ze względu na miejsce zgonu albo miejsce znalezienia zwłok, a dane, o których mowa w ust. 2 pkt 2 lit. b, są przekazywane do kierownika urzędu stanu cywilnego właściwego ze względu na miejsce urodzenia.

Art. 92v. 1. Przyczynie zgonu określonej w e-karcie zgonu oraz w e-karcie urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu nadaje się kody zgodnie z Międzynarodową Statystyczną Klasyfikacją Chorób i Problemów Zdrowotnych, w szczególności kody wyjściowej przyczyny zgonu.

2. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego zapewnia nadawanie kodów zgodnie z ust. 1, przez osobę spełniającą warunki określone w ust. 3, zwaną dalej „koderem”.

3. Koderem może być osoba, która:

- 1) ukończyła studia w uczelni medycznej;
- 2) posiada co najmniej 5-letni staż pracy w podmiocie wykonującym działalność leczniczą;
- 3) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego ani lub umyślne przestępstwo skarbowe.

4. Przy nadawaniu kodu przyczyny zgonu zgodnie z ust. 1 koder bierze pod uwagę opis słowny przyczyny zgonu. W przypadku braku możliwości weryfikacji informacji w zakresie przyczyny zgonu koder nadaje kod, o którym mowa w ust. 1, zgodnie z aktualną wiedzą w dziedzinie medycyny oraz posiadanymi kwalifikacjami zawodowymi.

5. W celu nadania kodu przyczyny zgonu zgodnie z ust. 1:

- 1) koder ma dostęp do danych osobowych lub jednostkowych danych medycznych osób zmarłych przetwarzanych w Systemie P1 w zakresie e-karty zgonu oraz e-karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu;
- 2) koderowi przysługuje dostęp do dokumentacji medycznej osób zmarłych na zasadach określonych w ustawie z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta;
- 3) osoby wystawiające e-kartę zgonu albo e-kartę urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu udzielają na żądanie kodera wyjaśnień odnoszących się do faktu zgonu i jego przyczyny, a jeżeli osoba zmarła pozostawała podczas ostatniej choroby pod opieką lekarską, wyjaśnienia te mogą również dotyczyć przebiegu tej choroby.

6. Koder jest obowiązany do zachowania w tajemnicy informacji uzyskanych w związku z nadawaniem kodu przyczyny zgonu zgodnie z ust. 1.

7. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego przekazuje do Systemu P1, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, nie rzadziej niż raz w miesiącu, zbiorczą informację o nadanych kodach przyczyny zgonu zgodnie z ust. 1, dla każdej e-karty zgonu oraz e-karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu.

Rozdział 3

Nabywanie i utrata prawa do wykonywania czynności koronera

Art. 92w. 1. Koronerem może być lekarz, który spełnia następujące warunki:

- 1) ma prawo wykonywania zawodu lekarza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) ma pełną zdolność do czynności prawnych;
- 3) nie był skazany prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 4) posiada:
 - a) specjalizację w dziedzinie medycyny sądowej, patomorfologii, anestezjologii i intensywnej terapii lub medycyny ratunkowej albo
 - b) co najmniej 3-letni staż pracy w zawodzie lekarza oraz odbył w zakładzie medycyny sądowej uczelni medycznej szkolenie w zakresie wiedzy i

umiejętności niezbędnych do wykonywania czynności koronera; do 3-letniego stażu pracy w zawodzie nie wlicza się okresu odbywania stażu podyplomowego.

2. Koronerem może być również lekarz, który spełnia wymagania określone w ust. 1 pkt 1–3, będący w trakcie specjalizacji w dziedzinie medycyny sądowej, patomorfologii anestezjologii i intensywnej terapii lub medycyny ratunkowej, po ukończeniu 2 roku szkolenia specjalizacyjnego i uzyskaniu zgody kierownika specjalizacji.

3. Szkolenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 4 lit. b, prowadzi lekarz posiadający specjalizację w dziedzinie medycyny sądowej na podstawie programu szkolenia obejmującego co najmniej 30 godzin, opracowanego na podstawie ramowego programu szkolenia przez kierownika zakładu medycyny sądowej uczelni medycznej zatrudniającej tego lekarza, zatwierdzonego przez konsultanta krajowego w dziedzinie medycyny sądowej.

4. Odbycie szkolenia potwierdza zaświadczenie o nabyciu umiejętności do wykonywania czynności koronera wydane przez kierownika zakładu medycyny sądowej, w którym lekarz odbył szkolenie. Zaświadczenie wydaje się na podstawie opinii dokumentującej nabycie umiejętności do wykonywania takich czynności, sporządzonej przez lekarza prowadzącego szkolenie i wydanej po przeprowadzeniu praktycznego sprawdzianu weryfikującego wiedzę i umiejętności lekarza do wykonywania czynności koronera.

5. Spełnianie warunków, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, potwierdza się na podstawie pisemnego oświadczenia, składanego pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

6. Lekarz spełniający wymagania, o których mowa w ust. 1 albo 2, może wykonywać czynności koronera na podstawie umowy o wykonywanie czynności koronera zawartej przez wojewodę z:

- 1) tym lekarzem;
- 2) podmiotem wykonującym działalność leczniczą, w którym lekarz ten wykonuje zawód;

3) uczelnią medyczną posiadającą w swojej strukturze organizacyjnej zakład medycyny sądowej, w którym lekarz ten jest zatrudniony.

7. Wojewoda ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej i na stronie internetowej województwa oraz, jeżeli jest to możliwe, w inny sposób zwyczajowo przyjęty na obszarze województwa, komunikat o zamiarze zawarcia umów o wykonywanie czynności koronera. Komunikat zawiera co najmniej wskazanie sposobu oraz terminu zgłaszania się podmiotów zainteresowanych zawarciem umowy o wykonywanie czynności koronera.

8. Zawarcie umowy o wykonywanie czynności koronera poprzedzają negocjacje z podmiotami, które zgłosiły zainteresowanie jej zawarciem. Przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1320, z późn. zm.³⁾) nie stosuje się.

9. Wojewoda, po zasięgnięciu opinii konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie medycyny sądowej, zawiera umowę o wykonywanie czynności koronera na danym obszarze z podmiotami dającymi rękojmię należytego wykonywania tych czynności, z uwzględnieniem wskazanych przez wojewodę warunków.

10. Umowa o wykonywanie czynności koronera określa w szczególności:

- 1) obszar wezwania koronera;
- 2) sposób ponoszenia kosztów dojazdu do miejsca wezwania koronera;
- 3) wskazanie miejsca przechowywania sporządzanych przez koronera protokołów zgonu;
- 4) sposób pełnienia zastępstw, w przypadku przerwy w wykonywaniu przez danego lekarza czynności koronera.

11. Umowa o wykonywanie czynności koronera może określać warunki posiadania przez koronera narzędzi do elektronicznego dokumentowania i rejestrowania zgonu.

12. W przypadku umowy o wykonywanie czynności koronera zawieranej z podmiotami, o których mowa w ust. 6 pkt 2 i 3, do umowy załącza się wykaz lekarzy, którzy będą wykonywać czynności koronera na podstawie tej umowy, obejmujący dane, o których mowa w art. 92x ust. 3 pkt 1.

13. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, ramowy program szkolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4 lit. b, uwzględniając zakres wiedzy i umiejętności niezbędnych do wykonywania czynności koronera.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 620, 769, 794, 1165, 1173 i 1235.

Art. 92x. 1. Wojewoda prowadzi wykaz koronerów, zwany dalej „wykazem”, oraz aktualizuje dane i informacje w nim zamieszczone.

2. Wojewoda udostępnia wykaz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej.

3. W wykazie zamieszcza się:

- 1) dane koronera:
 - a) imię (imiona) i nazwisko,
 - b) numer prawa wykonywania zawodu lekarza,
 - c) adres poczty elektronicznej i numer telefonu (w przypadku prywatnego adresu poczty elektronicznej lub numeru telefonu, po uzyskaniu uprzedniej zgody koronera);
- 2) oznaczenie podmiotu leczniczego wykonującego działalność leczniczą albo uczelni medycznej, obejmujące: nazwę, adres siedziby, oraz adres poczty elektronicznej i numer telefonu – w przypadku, o którym mowa w art. 92w ust. 6 pkt 2 i 3;
- 3) określenie obszaru wezwania koronera;
- 4) termin rozpoczęcia wykonywania czynności koronera;
- 5) informację o zastępstwie, w przypadku przerwy w wykonywaniu czynności koronera;
- 6) termin zakończenia wykonywania czynności koronera;
- 7) informację o rozwiązaniu umowy o wykonywanie czynności koronera.

4. Do prowadzenia wykazu, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

5. Wojewoda informuje jednostkę podległą ministrowi właściwemu do spraw zdrowia, właściwą w zakresie systemów informacyjnych ochrony zdrowia o zawarciu umowy o wykonywanie czynności koronera oraz przekazuje dane, o których mowa w ust. 3.

Art. 92y. 1. Podmiot, z którym wojewoda zawarł umowę o wykonywanie czynności koronera, jest obowiązany niezwłocznie zgłosić wojewodzie zmiany danych zamieszczonych w wykazie. Wojewoda po uzyskaniu zgłoszenia niezwłocznie dokonuje aktualizacji danych w wykazie.

2. Podmiot, z którym wojewoda zawarł umowę o wykonywanie czynności koronera, jest obowiązany niezwłocznie poinformować wojewodę o zaprzestaniu spełniania warunków, o których mowa w art. 92w ust. 1, 2 i 6 pkt 2 i 3.

3. Okręgowa rada lekarska oraz podmioty, o których mowa w art. 92w ust. 6 pkt 2 i 3, są obowiązane niezwłocznie przekazać wojewodzie posiadane przez nich informacje, które mogą mieć wpływ na wykonywanie czynności koronera przez lekarza objętego wykazem.

Art. 92z. Koroner podczas lub w związku z pełnieniem obowiązków koronera korzysta z ochrony przewidzianej w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny dla funkcjonariuszy publicznych.

Art. 92za. 1. W przypadku uzyskania informacji, o których mowa w art. 92y ust. 2 lub 3, świadczących o niespełnieniu warunków, o których mowa w art. 92w ust. 1, 2 i 6 pkt 2 i 3, wojewoda rozwiązuje umowę o wykonywanie czynności koronera ze skutkiem natychmiastowym.

2. W przypadku wygaśnięcia albo rozwiązania umowy o wykonywanie czynności koronera wojewoda niezwłocznie wykreśla z wykazu dane i informacje udostępnione na podstawie tej umowy oraz informuje o tym jednostkę podległą ministrowi właściwemu do spraw zdrowia, właściwą w zakresie systemów informacyjnych ochrony zdrowia.

Rozdział 4

Finansowanie czynności związanych ze stwierdzaniem i dokumentowaniem zgonów

Art. 92zb. Wydatki związane z wykonywaniem czynności stwierdzania zgonu, w tym wystawienia e-karty zgonu albo karty zgonu w postaci papierowej przez lekarzy, o których mowa w art. 92f ust. 2 pkt 1–4, udzielających świadczeń zdrowotnych na podstawie umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej zawieranych przez Narodowy Fundusz Zdrowia, są finansowane w ramach tych umów ze środków, o których mowa w art. 131c ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

2. Lekarzowi, o którym mowa w art. 92f ust. 2 pkt 1–4, przysługuje wynagrodzenie za stwierdzenie każdego zgonu ustalone na podstawie kwoty bazowej dla członków korpusu służby cywilnej, której wysokość określa ustawa budżetowa, przy uwzględnieniu mnożnika kwoty bazowej w wysokości 0,082, a w przypadku niesporządzenia e-karty zgonu – w wysokości 0,041.

Art. 92zc. 1. Koronerowi przysługuje wynagrodzenie za stwierdzenie każdego zgonu, w tym sporządzenie protokołu zgonu i e-karty zgonu albo karty zgonu w postaci papierowej, a także w przypadku wezwania do martwego urodzenia i sporządzenia e-karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu albo karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu w postaci papierowej, ustalone na podstawie kwoty bazowej dla członków korpusu służby cywilnej, której wysokość określa ustawa budżetowa, przy uwzględnieniu mnożnika kwoty bazowej w wysokości 0,435, a w przypadku nie sporządzenia e-karty zgonu albo e-karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu – w wysokości 0,290.

2. Lekarzowi specjaliście w dziedzinie medycyny sądowej, o którym mowa w art. 92i ust. 3, przysługuje wynagrodzenie za pozostawanie w gotowości do konsultacji, w tym z wykorzystaniem systemów teleinformatycznych, środków komunikacji elektronicznej lub publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, ustalone na podstawie kwoty bazowej dla członków korpusu służby cywilnej, której wysokość określa ustawa budżetowa, przy uwzględnieniu mnożnika kwoty bazowej w wysokości – 0,058 za dobę, oraz dodatkowo za każdą przeprowadzoną konsultację w wysokości 0,145. Środki na wynagrodzenie, o którym mowa w zdaniu pierwszym, uwzględnia się w umowie, o której mowa w art. 92i ust. 13.

3. Wynagrodzenie koronera i koszty dojazdu, o których mowa w art. 92w ust. 10 pkt 2, oraz wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 2, są finansowane z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest właściwy wojewoda.

4. Wynagrodzenie koronera i zwrot kosztów dojazdu, o których mowa w art. 92w ust. 10 pkt 2, nie przysługuje, jeżeli koroner dokonał oględzin lub sekcji zwłok na zlecenie sądu lub prokuratora, chyba że koroner dokonał oględzin w wyniku powołania w charakterze biegłego na podstawie art. 209 § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego w następstwie dokonanego zawiadomienia, o którym mowa w art. 92g ust. 7.

Art. 92zd. Wojewoda wstrzymuje koronerowi wypłatę wynagrodzenia w przypadku uzyskania informacji uzasadniających wątpliwości co do rzetelności danych zawartych w e-karcie zgonu albo w e-karcie urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu do czasu wyjaśnienia przyczyny wystąpienia tych wątpliwości.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych (Dz. U. z 2024 r. poz. 576 oraz z 2025 r. poz. 637) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pochówek na cmentarzu następuje po przedstawieniu aktu zgonu, o którym mowa w art. 92 ustawy z dnia 28 listopada 2014 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 594, 1006 i ...) oraz zaświadczenia, o którym mowa w art. 92i ust. 2 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2025 r. poz. 450, 620, 637, 1211 i ...), a w przypadku dziecka martwo urodzonego – na podstawie zaświadczenia, o którym mowa w 92q ust. 6 tej ustawy. W przypadku gdy zachodzi uzasadnione podejrzenie, że przyczyną zgonu było przestępstwo wymagane jest również zezwolenie prokuratora.”;

2) w art. 10:

a) ust. 2 i 2a otrzymują brzmienie:

„2. Zwłoki lub szczątki niepochowane przez podmioty, o których mowa w ust. 1, mogą być, na wniosek podmiotów określonych w art. 7 ust. 1 pkt 1–7 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, z późn. zm.⁴⁾) prowadzących działalność naukową lub dydaktyczną w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, nieodpłatnie przekazane do celów naukowych lub dydaktycznych, w tym sporządzania preparatów anatomicznych. Przekazanie zwłok lub szczątków wymaga uprzedniego stwierdzenia zgonu i jego przyczyny w e-karcie zgonu, o której mowa w 92p ust. 1 albo ust. 4 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, oraz przedstawienia aktu zgonu, o którym mowa w art. 92 ustawy z dnia 28 listopada 2014 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego.

2a. Decyzję administracyjną w sprawie przekazania zwłok lub szczątków do celów naukowych lub dydaktycznych wydaje, na wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 2, starosta właściwy ze względu na miejsce zamieszkania osoby zmarłej.”,

b) po ust. 2a dodaje się ust. 2b–2g w brzmieniu:

„2b. Zwłoki do celów naukowych lub dydaktycznych mogą być również przyjęte przez podmiot, o którym mowa w ust. 2, na podstawie pisemnego oświadczenia osoby, która pragnie przekazać swoje zwłoki temu podmiotowi, sporządzonego w formach przewidzianych dla sporządzenia testamentu. Do przyjęcia zwłok stosuje się ust. 2 zdanie drugie.

2c. W przypadku przyjęcia zwłok lub szczątków do celów naukowych lub dydaktycznych podmiot, o którym mowa w ust. 2, jest obowiązany pochować zwłoki lub szczątki powstałe w wyniku wykorzystania zwłok lub szczątków do celów

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1897 oraz z 2025 r. poz. 619, 620, 621, 622 i 1162.

naukowych lub dydaktycznych na swój koszt, chyba że inny podmiot uprawniony do organizacji pochówku do tego się zobowiąże.

2d. Podmiot, o którym mowa w ust. 2, może odmówić przyjęcia zwłok lub szczątków stanowiących zagrożenie sanitarno-epidemiologiczne, a także zwłok lub szczątków, które ze względu na swój stan nie mogą zostać wykorzystane do celów naukowych lub dydaktycznych.

2e. Sprawienie pogrzebu osoby zmarłej, której zwłoki lub szczątki zostały przyjęte przez podmiot, o którym mowa w ust. 2, odbywa się w sposób ustalony przez ten podmiot zgodnie z wyznaniem osoby zmarłej, jeżeli jest znane. Pochowanie może nastąpić w grobie zbiorowym.

2f. Koszty transportu zwłok lub szczątków powstałe w związku z ich przekazaniem do celów naukowych lub dydaktycznych i pochowaniem ponosi podmiot, któremu zwłoki lub szczątki te przekazano.

2g. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki przekazywania, przyjmowania oraz odmowy przyjęcia zwłok lub szczątków do celów naukowych lub dydaktycznych,
- 2) sposób postępowania ze zwłokami lub szczątkami przekazanymi do celów naukowych lub dydaktycznych,
- 3) sposób postępowania ze szczątkami powstałymi w wyniku wykorzystania zwłok do celów naukowych lub dydaktycznych

– mając na względzie wspieranie świadomej donacji zwłok do celów naukowych lub dydaktycznych, działalności naukowej i dydaktycznej podmiotów prowadzących działalność w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu oraz konieczność zapewnienia bezpieczeństwa sanitarno-epidemiologicznego oraz poszanowania godności i czci przynależnej osobom zmarłym.”,

- c) po ust. 5a dodaje się ust. 5b i 5c w brzmieniu:

„5b. Uczelnie, o których mowa w ust. 2, na podstawie umowy zawartej z podmiotem zagranicznym specjalizującym się w preparacji zwłok działającym na podstawie pozwolenia wydanego w danym kraju, mogą sprowadzić spreparowane zwłoki do celów naukowych lub dydaktycznych.

5c. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb i warunki sprowadzania spreparowanych zwłok z zagranicy, w tym:

- 1) warunki uzasadniające sprowadzenie spreparowanych zwłok,
- 2) tryb sprowadzenia spreparowanych zwłok – z uwzględnieniem warunków i środków transportu wwozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz kwestii celnych i warunków sanitarnych,
- 3) sposób postępowania przez podmioty, o których mowa w ust. 2, ze zwłokami i ich pochówkiem
– kierując się koniecznością zachowania godności należnej zmarłemu oraz bezpieczeństwem sanitarnym.”,
- d) uchyla się ust. 6 i 7;
- 3) uchyla się art. 11;
- 4) uchyla się art. 13.

Art. 3. W ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 2024 r. poz. 1287 oraz z 2025 r. poz. 619, 769 i 1301) w art. 2 w ust. 3 dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) wykonywanie czynności koronera, o których mowa w ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2025 r. poz. 91 i 637) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 36 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
„3a. W odniesieniu do kierowcy, o którym mowa w ust. 3, niewykonyującego zawodu medycznego, przepisy art. 13 i art. 14 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta (Dz. U. z 2024 r. poz. 581) stosuje się odpowiednio.”;
- 2) w art. 37 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. W odniesieniu do pilota zawodowego, o którym mowa w ust. 1, niewykonyującego zawodu medycznego, przepisy art. 13 i art. 14 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta stosuje się odpowiednio.”;
- 3) po art. 44 dodaje się art. 44a w brzmieniu:
„Art. 44a. 1. Zespół ratownictwa medycznego transportuje do najbliższego pod względem czasu dotarcia szpitala udzielającego świadczeń zdrowotnych w zakresie położnictwa i ginekologii albo do szpitala wskazanego przez dyspozytora medycznego, wojewódzkiego koordynatora ratownictwa medycznego albo krajowego koordynatora ratownictwa medycznego, matkę:
 - 1) z urodzonym dzieckiem;

2) ze zwłokami martwo urodzonego dziecka.

2. Jeżeli ze względu na sprzeciw matki, w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, zespół ratownictwa medycznego nie może dokonać transportu zwłok martwo urodzonego dziecka do szpitala, zespół ten zgłasza dyspozytorowi medycznemu potrzebę wezwania koronera na miejsce zdarzenia.”;

4) art. 45a otrzymuje brzmienie:

„Art. 45a. 1. Szpitale, o których mowa w art. 44 ust. 1 i art. 45, podejmują działania organizacyjne zmierzające do zapewnienia następujących parametrów na przyjęcie pacjenta do szpitala od zespołu ratownictwa medycznego:

- 1) mediana czasu przyjęcia, w skali każdego miesiąca, jest nie dłuższa niż 15 minut;
- 2) maksymalny czas przyjęcia wynosi nie więcej niż 30 minut.

2. Czasy, o których mowa w ust. 1, są obliczane na podstawie danych zarejestrowanych w SWD PRM, i są liczone od czasu przybycia zespołu ratownictwa medycznego do danego szpitala do czasu złożenia przez pracownika szpitala uprawnionego do podjęcia decyzji o przyjęciu pacjenta podpisu na karcie medycznych czynności ratunkowych lub karcie medycznej lotniczego zespołu ratownictwa medycznego.”;

5) uchyla się art. 45c;

6) w art. 45d wyrazy „art. 44–45c” zastępuje się wyrazami „art. 44–45b”.

Art. 5. W ustawie z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta (Dz. U. z 2024 r. poz. 581) w art. 26 w ust. 3:

1) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) uprawnionym na mocy odrębnych ustaw organom, instytucjom i podmiotom, jeżeli badanie zostało przeprowadzone na ich wniosek albo w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w tych ustawach;”;

2) w pkt 12 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 13 w brzmieniu:

„13) koderom w celu, o którym mowa w art. 92v ust. 5 pkt 2 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2024 r. poz. 924 i 1897) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 17 w ust. 7 wyrazy „osoby wystawiające zaświadczenie o urodzeniu żywym” zastępuje się wyrazami „podmioty wystawiające kartę urodzenia”;
- 2) w art. 27:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Lekarz lub felczer, który podejrzewa lub rozpoznaje zakażenie lub chorobę zakaźną lub zgon z powodu zakażenia lub choroby zakaźnej, określone na podstawie ust. 9 pkt 1 lit. a, jest obowiązany do zgłoszenia tego faktu właściwemu państwowemu inspektorowi sanitarnemu określone na podstawie ust. 9 pkt 4.”,
 - b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Kierownik zespołu ratownictwa medycznego, który uzyskał dodatni wynik szybkiego testu diagnostycznego lub podejrzewa zakażenie lub chorobę zakaźną lub zgon z powodu zakażenia lub choroby zakaźnej, określone na podstawie ust. 9 pkt 1 lit. b, jest obowiązany do zgłoszenia tego faktu właściwemu państwowemu inspektorowi sanitarnemu określone na podstawie ust. 9 pkt 4.”,
 - c) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia:

 - 1) zakażenia i choroby zakaźne objęte obowiązkiem zgłoszenia organom Państwowej Inspekcji Sanitarnej przez:
 - a) lekarza lub felczera,
 - b) kierownika zespołu ratownictwa medycznego;
 - 2) okoliczności, terminy i sposób dokonywania zgłoszeń, o których mowa w ust. 1 i 1a, dla grup zakażeń i chorób zakaźnych;
 - 3) systemy teleinformatyczne, za pośrednictwem których zgłoszenia są składane w postaci elektronicznej do rejestru przypadków zakażeń i zachorowań na chorobę zakaźną, o którym mowa w art. 30 ust. 1;
 - 4) państwowych inspektorów sanitarnych, do których są dokonywane zgłoszenia, o których mowa w ust. 1 i 1a, w postaci papierowej, oraz wzory formularzy zgłoszeń, o których mowa w ust. 1

– uwzględniając stopień zagrożenia wywoływany przez biologiczne czynniki chorobotwórcze, konieczność ochrony danych osobowych oraz stworzenia rozwiązań umożliwiających prowadzenie skutecznego nadzoru epidemiologicznego.”;
- 3) w art. 28:

- a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
 „Lekarz, felczer lub kierownik zespołu ratownictwa medycznego, który podejrzewa lub rozpoznaje chorobę stanowiącą szczególne zagrożenie dla zdrowia publicznego, w szczególności chorobę szczególnie niebezpieczną i wysoce zakaźną, podejmuje działania zapobiegające szerzeniu się zachorowań, w tym:”;
- b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:
 „4) niezwłocznie powiadamia państwowego powiatowego inspektora sanitarnego właściwego dla miejsca podejrzenia, rozpoznania choroby stanowiącej szczególne zagrożenie dla zdrowia publicznego, w tym w szczególności choroby szczególnie niebezpiecznej i wysoce zakaźnej, która spowodowała zgon, o podjętych działaniach.”;
- 4) w art. 30:
 - a) w ust. 2 pkt 9 otrzymuje brzmienie:
 „9) datę oraz przyczynę lub okoliczności zgonu, jeżeli dotyczy;”;
 - b) w ust. 3 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
 „5) udostępnione z systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia (Dz. U. z 2025 r. poz. 302 i 779) pochodzące z e-kart zgonów oraz z e-kart urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu osób, w przypadku gdy zgon nastąpił w przebiegu zakażenia lub choroby zakaźnej, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 27 ust. 9, albo jest takie podejrzenie.”;
- 5) w art. 32 w ust. 2 w pkt 1 skreśla się wyrazy „pkt 1”;
- 6) w art. 41:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 „1. W przypadku osób zakażonych HIV lub chorych na AIDS oraz osób chorych na inne choroby przenoszone drogą płciową określone na podstawie ust. 6 lub podejrzanych o takie zakażenia lub zachorowania:
 - 1) wymiana danych, o której mowa w art. 24 ust. 2 i 5,
 - 2) zgłoszenia, o których mowa w art. 27 ust. 1 i art. 29 ust. 1,
 - 3) rejestr przypadków chorób zakaźnych,
 - 4) udostępnianie danych i informacji zawartych w e-karcie zgonu i w e-karcie urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu organom Państwowej Inspekcji

Sanitarnej oraz krajowym jednostkom specjalistycznym, które prowadzą rejestr przypadków chorób zakaźnych

– nie obejmuje danych umożliwiających identyfikację tych osób.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadkach, o których mowa w ust. 1:

- 1) imię i nazwisko zastępuje się następującymi informacjami: pierwszą literą imienia, pierwszą literą nazwiska, datą urodzenia, wskazaniem płci oraz ostatnią cyfrą numeru PESEL lub numeru paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość w przypadku osób, którym nie nadano numeru PESEL;
- 2) adres miejsca zamieszkania zastępuje się nazwą powiatu właściwego ze względu na miejsce zamieszkania.”,

c) uchyla się ust. 2,

d) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, inne choroby przenoszone drogą płciową, do których stosuje się przepisy ust. 1 i 1a, mając na uwadze lepszą wykrywalność i zgłaszalność przypadków zakażeń oraz zapewnienie skuteczności zapobiegania tym chorobom zakaźnym i zakażeniom i ich zwalczania, zgodnie z zasadami współczesnej wiedzy medycznej.”;

7) w art. 46 w ust. 3 skreśla się wyrazy „pkt 2”.

Art. 7. W ustawie z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia (Dz. U. z 2025 r. poz. 302 i 779) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Przepisów ustawy nie stosuje się do podmiotów leczniczych dla osób pozbawionych wolności udzielających świadczeń zdrowotnych na podstawie art. 102 pkt 1 i art. 115 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy, z wyłączeniem dokumentowania zgonów, martwych urodzeń lub urodzeń w elektronicznej dokumentacji medycznej, o której mowa w art. 2 pkt 6 lit. f i g.

4. Przepisów ustawy nie stosuje się do podmiotów leczniczych funkcjonujących w formie jednostki wojskowej w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 1a ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2025 r. poz. 450, 620, 637, 1211 i ...), z wyłączeniem dokumentowania zgonów, martwych urodzeń lub urodzeń w elektronicznej dokumentacji medycznej, o której mowa w art. 2 pkt 6 lit. f i g”;

- 2) w art. 2 w pkt 6 w lit. f średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. g w brzmieniu:
„g) karty zgonu, karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu i karty urodzenia, o których mowa w ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej;”;
- 3) w art. 4 w ust. 3:
- a) w pkt 1:
- po lit. bb dodaje się lit. bc i bd w brzmieniu:
„bc) datę i miejsce urodzenia matki usługobiorcy,
bd) adres miejsca zamieszkania matki usługobiorcy,”;
 - po lit. h dodaje się lit. ha i hb w brzmieniu:
„ha) miejsce urodzenia,
hb) stan cywilny,”;
 - po lit. r dodaje się lit. ra w brzmieniu:
„ra) miejsce zgonu lub miejsce znalezienia zwłok,”;
 - lit. t otrzymuje się brzmienie:
„t) przyczynę zgonu oraz inne dane dotyczące zgonu i czynności podjętych w związku ze zgonem,”;
- b) pkt 2 otrzymuje się brzmienie:
„2) jednostkowe dane medyczne usługobiorcy;”;
- c) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
„2a) jednostkowe dane medyczne matki usługobiorcy;”;
- 4) w art. 7 w ust. 1 po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:
„8a) wystawianie e-kart zgonu, e-kart urodzenia i e-kart urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu oraz przekazywanie tych dokumentów oraz danych w nich zawartych podmiotom określonym w przepisach odrębnych, w tym dla potrzeb statystyki publicznej;”;
- 5) w art. 15:
- a) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) dane, o których mowa w art. 4 ust. 3 pkt 1 lit. a–d, g–o, r, ra oraz u–x.”;
- b) w ust. 5 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1) przekazuje do Centralnego Wykazu Usługobiorców dane, w zakresie określonym w art. 4 ust. 3 pkt 1 lit. a–bc, c, d, g–hb, ja oraz r;
 - 2) zapewnia stały dostęp do danych, w zakresie określonym w art. 4 ust. 3 pkt 1 lit. a–bc, c, d, g–hb, ja oraz r.”;

- 6) w art. 31b:
- a) w ust. 1 po wyrazach „w razie choroby i macierzyństwa,” dodaje się wyrazy „lub czynności, o których mowa w art. 92j ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej”,
 - b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Minister właściwy do spraw zdrowia udostępnia odpowiednio usługodawcom w odniesieniu do recept, zleceń na zaopatrzenie, zleceń naprawy, skierowań, Karty Szczepień i karty zgonu lub Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych w odniesieniu do zaświadczeń lekarskich raz dziennie, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, informacje, o których mowa w ust. 7 pkt 1 lit. b, pkt 2 lit. b oraz pkt 3–5, a także datę ostatniej aktualizacji wpisu w RAM i przyczynę tej aktualizacji, w formie dokumentu elektronicznego, zapisanego w formacie XML oraz opatrzonego pieczęcią elektroniczną.”,
 - c) w ust. 11 po wyrazach „w Karcie Szczepień” dodaje się wyrazy „lub wystawiania karty zgonu”.

Art. 8. W ustawie z dnia 28 listopada 2014 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 594 i 1006) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. Zgłoszenia zgonu dokonuje się w urzędzie stanu cywilnego właściwym ze względu na miejsce zgonu albo miejsce znalezienia zwłok, jeżeli:

 - 1) osoba zmarła nie miała nadanego numeru PESEL i nie został on zamieszczony w e-karcie zgonu albo karcie zgonu sporządzonej w postaci papierowej, o których mowa w ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2025 r. poz. 450, 620, 637, 1211 i ...) zwanych dalej „kartą zgonu”;
 - 2) osoba zmarła miała nadany numer PESEL, ale nie został on zamieszczony w karcie zgonu.”;
- 2) w art. 20 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W rejestrze stanu cywilnego zamieszcza się przy akcie stanu cywilnego:

 - 1) dane o obywatelstwie,
 - 2) numer PESEL osoby, której akt dotyczy, jeżeli został nadany oraz
 - 3) unikalny numer identyfikujący e-kartę urodzenia, unikalny numer identyfikujący e-kartę urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu albo unikalny numer

identyfikujący e-kartę zgonu, jeżeli akt urodzenia albo akt zgonu, przy którym ten numer ma być zamieszczony, został sporządzony na podstawie jednej z tych kart.”;

3) w art. 26:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Akta zbiorowe rejestracji stanu cywilnego stanowią także dokumenty anulowania, korekty oraz przekazane w postaci papierowej karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu i karty zgonu, o których mowa w art. 92d ust. 4–6, art. 92p ust. 4, art. 92q ust.5 oraz art. 92s ust. 3 i 4 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej.”,

b) dodaje się ust. 5–11 w brzmieniu:

„5. Kopia przekazanych dokumentów, o których mowa w art. 39a ust. 1b zdanie drugie, może być wydawana w postaci kopii albo odwzorowania cyfrowego wyłącznie na żądanie sądu lub prokuratora.

6. Dokument:

- 1) stanowiący podstawę sporządzenia aktu urodzenia, o którym mowa w art. 92d ust. 2 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej,
- 2) stanowiący podstawę sporządzenia aktu zgonu lub aktu urodzenia dziecka martwo urodzonego, o którym mowa w art. 92p ust. 2 pkt 2 lit. a i b ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej,

3) anulowania i korekty, o których mowa w ust. 1a

– jest dostępny do odczytu przez kierownika urzędu stanu cywilnego oraz podlega udostępnieniu wyłącznie w postaci zwizualizowanej w rozumieniu przepisów dotyczących sporządzania pism w formie dokumentów elektronicznych, doręczania dokumentów elektronicznych oraz udostępniania formularzy, wzorów i kopii dokumentów elektronicznych wydanych na podstawie ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1557 i 1717 oraz z 2025 r. poz. 1006, 1019, 1158 i 1301).

7. Dokument, o którym mowa w ust. 6, w postaci zwizualizowanej stanowi dowód tego, co zostało stwierdzone w dokumencie utrwalonym w postaci elektronicznej.

8. Dokumenty, o których mowa w ust. 6 pkt 1 i 2, oraz ich korekty w postaci zwizualizowanej zawierają informację o poprawnej weryfikacji pieczęci elektronicznej ministra właściwego do spraw zdrowia, jaką został opatrzony

dokument utrwalony w postaci elektronicznej, zgodnie z art. 92d ust. 2 i 6 oraz art. 92t ust. 6 i art. 92s ust. 2 pkt 2 lit. a i b ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej.

9. Domniemywa się prawidłowość dokumentu anulowania dokumentu, o którym mowa w ust. 6 pkt 1 i 2, podpisanego i przekazanego przez jego wystawcę w sposób określony w art. 92d ust. 4 oraz art. 92s ust. 3 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej. Informację o domniemaniu prawdziwości dokumentu anulowania zamieszcza się na jego zwizualizowanej postaci.

10. W przypadkach, o których mowa w art. 92p ust. 3 i art. 92q ust. 4, niezwłocznie dokonuje się zmiany postaci karty zgonu i karty zgonu urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu otrzymanej w postaci papierowej na postać elektroniczną, zwanej dalej „digitalizacją kart”.

11. Digitalizacja kart następuje przez sporządzenie ich odwzorowania cyfrowego i opatrzenia kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym lub podpisem osobistym przez osobę upoważnioną przez kierownika urzędu stanu cywilnego do potwierdzenia zgodności odwzorowania cyfrowego z dokumentem w postaci papierowej.”,

4) w art. 35:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Sprostowania aktu stanu cywilnego na podstawie dokumentu korekty karty, o której mowa w art. 92d ust. 6 lub art. 92s ust. 6 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, dokonuje się z urzędu, w formie czynności materialno-technicznej.

3b. Jeżeli ze sprostowanego na podstawie ust. 3a aktu stanu cywilnego wydano wcześniej odpis, kierownik urzędu stanu cywilnego zawiadamia podmiot, który otrzymał odpis, o sprostowaniu tego aktu. Do zawiadomienia dołącza się, wydany z urzędu, odpis zupełny albo skrócony właściwego aktu stanu cywilnego, odpowiednio do rodzaju odpisu wydanego wcześniej ze sprostowanego aktu stanu cywilnego.”,

b) dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. Jeżeli dokument korekty karty, o której mowa w art. 92d ust. 6 lub art. 92s ust. 6 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, został sporządzony po upływie 30 dni od dnia wystawienia karty urodzenia, karty urodzenia z adnotacją

o martwym urodzeniu albo karty zgonu, kierownik urzędu stanu cywilnego występuje z wnioskiem o sprostowanie aktu do sądu na podstawie art. 36.”;

5) w art. 39a:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Unieważnienia aktu stanu cywilnego dokonuje z urzędu, w formie czynności materialno-technicznej, kierownik urzędu stanu cywilnego, który dokonał rejestracji zdarzenia, dołączając do unieważnionego aktu wzmiankę dodatkową o jego unieważnieniu, w przypadkach, o których mowa w art. 92d ust. 4 pkt 2 i ust. 7 i art. 92s ust. 3 pkt 1 i 3 lub ust. 6 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej. Z unieważnionego aktu stanu cywilnego nie wydaje się odpisów.

1b. Unieważniając akt stanu cywilnego w przypadku, o którym mowa w art. 92d ust. 6 i art. 92s ust. 6 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, przekazuje się niezwłocznie dokumenty stanowiące akta zbiorowe rejestracji stanu cywilnego dotyczące unieważnianego aktu stanu cywilnego, do kierownika urzędu stanu cywilnego właściwego do sporządzenia aktu, z wyłączeniem dokumentu korekty. W aktach zbiorowych rejestracji stanu cywilnego dotyczących unieważnionego aktu pozostawia się kopie przekazanych dokumentów poświadczone za zgodność z oryginałem przez kierownika urzędu stanu cywilnego.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Jeżeli kierownik urzędu stanu cywilnego dokonał unieważnienia aktu zgonu z przyczyny, o której mowa w art. 92s ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, a osoba, której akt dotyczy, żyje, kierownik urzędu stanu cywilnego zawiadamia tę osobę o przyczynach sporządzenia i unieważnienia aktu zgonu. Do zawiadomienia dołącza się, wydany z urzędu, odpis zupełny unieważnionego aktu zgonu.

2b. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 2a, zawiera również pouczenie o skutkach sporządzenia aktu zgonu w zakresie unieważnienia polskiego dokumentu tożsamości osoby, której akt dotyczy, a także pouczenie o prawie lub obowiązku posiadania tego dokumentu.”,

c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Jeżeli dokument, o którym mowa w art. 92d ust. 4 pkt 2 i ust. 7 oraz art. 92s ust. 3 pkt 1 i 3 lub ust. 6 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, został sporządzony po upływie 30 dni od dnia wystawienia karty urodzenia, karty

- urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu albo karty zgonu, kierownik urzędu stanu cywilnego występuje z wnioskiem o unieważnienie aktu na podstawie art. 39.”;
- 6) w art. 45 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Odpis skrócony aktu stanu cywilnego może być wydany z rejestru stanu cywilnego za pośrednictwem usług sieciowych: organom administracji publicznej, w tym podmiotom, o których mowa w art. 5a ust. 1, Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych, Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, innym organom emerytalno-rentowym, sądowi i prokuratorowi - do prowadzonych przez nie postępowań, oraz notariuszom i zastępcom notarialnym – w zakresie niezbędnym do dokonywania czynności notarialnych.”;
- 7) w art. 46 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Odpis zupełny aktu zgonu osoby o nieustalonej tożsamości jest wydawany z urzędu po sporządzeniu aktu zgonu właściwemu organowi gminy, który przekazał zawiadomienie:
- 1) prokuratora, Policji, Żandarmerii Wojskowej lub straży gminnej (miejskiej) wraz z unikalnym numerem identyfikującym kartę zgonu;
 - 2) kierownika podmiotu leczniczego lub jednostki organizacyjnej pomocy społecznej wraz z unikalnym numerem identyfikującym e-kartę zgonu.”;
- 8) w art. 47 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Odpis skrócony aktu stanu cywilnego wydaje się z urzędu w jednym egzemplarzu po sporządzeniu:
- 1) aktu urodzenia – osobie zgłaszającej to zdarzenie;
 - 2) aktu małżeństwa –osobom, które zawarły małżeństwo;
 - 3) aktu zgonu – w przypadku obowiązku zgłoszenia zgonu podmiotowi zgłaszającemu zgon, a w pozostałych przypadkach - pierwszy odpis skrócony aktu zgonu, w jednym egzemplarzu, wydaje się z urzędu osobie wskazanej w art. 45.”;
- 9) w art. 53:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Akt urodzenia sporządza się na podstawie e-karty urodzenia albo e-karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu, albo karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu sporządzonej w postaci papierowej oraz protokołu zgłoszenia urodzenia albo zgłoszenia urodzenia dokonanego w sposób określony w art. 58a.”,
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Jeżeli przed sporządzeniem aktu urodzenia do kierownika urzędu stanu cywilnego zostanie przekazany dokument korekty, o którym mowa odpowiednio w art. 92d ust. 6 i art. 92s ust. 4 i 6 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, akt urodzenia sporządza się na podstawie dokumentu korekty karty urodzenia lub karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu, łącznie z odpowiednią kartą, uprzednio przekazaną do kierownika urzędu stanu cywilnego.

1b. Ilekroć w przepisach ustawy jest mowa o e-karcie urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu, przepisy te stosuje się odpowiednio do dokumentu korekty karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu, o którym mowa w art. 92s ust. 4 i 6 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, wystawionego w wyniku ustalenia płci dziecka.”,

c) uchyla się ust. 2 i 3,

d) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. E-kartę urodzenia albo e-kartę urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu, której dotyczy dokument anulowania, o którym mowa odpowiednio w art. 92d ust. 4 i art. 92s ust. 3 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, usuwa się z rejestru stanu cywilnego, jeżeli akt urodzenia lub akt urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu nie został sporządzony.

5. W przypadku, o którym mowa w art. 92d ust. 6 oraz w art. 92s ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, akt urodzenia sporządza się na podstawie dokumentów stanowiących akta zbiorowe rejestracji stanu cywilnego przekazane na podstawie art. 39a ust. 1b i dokumentu korekty e-karty urodzenia albo dokumentu korekty e-karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu.”;

10) uchyla się art. 54;

11) art. 55 otrzymuje brzmienie:

„Art. 55. 1. Zgłoszenia urodzenia dziecka dokonuje się w terminie 21 dni od dnia wystawienia e-karty urodzenia, a w przypadku gdy dziecko urodziło się martwe – w terminie 3 dni od dnia wystawienia e-karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu albo przekazania karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu w postaci papierowej.

2. Jeżeli nie dokonano zgłoszenia urodzenia w terminie 21 dni od dnia wystawienia e-karty urodzenia lub w terminie 3 dni od dnia wystawienia e-karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu albo karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu w postaci papierowej, kierownik urzędu stanu cywilnego sporządza z urzędu akt urodzenia na

podstawie e-karty urodzenia albo e-karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu, zamieszczając adnotację o sporządzeniu aktu z urzędu, oraz informuje rodziców dziecka o jego sporządzeniu.”;

12) w art. 56 w ust. 1 wyrazy „karty martwego urodzenia” zastępuje się wyrazami „e-karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu albo karty urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu w postaci papierowej.”;

13) art. 58 otrzymuje brzmienie:

„Art. 58. Protokół zgłoszenia urodzenia zawiera:

1) dane obojga rodziców dziecka:

- a) nazwiska,
- b) nazwiska rodowe,
- c) imiona,
- d) daty i miejsca urodzenia,
- e) obywatelstwo,
- f) numery PESEL, jeżeli zostały nadane,
- g) miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a w przypadku nieposiadania miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – kraj zamieszkania,
- h) okres przebywania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- i) wykształcenie,
- j) miejsce sporządzenia aktu małżeństwa lub miejsce sporządzenia aktu urodzenia każdego z rodziców dziecka i oznaczenie tych aktów,
- k) stan cywilny matki i ojca dziecka w chwili urodzenia dziecka, a w przypadku urodzenia dziecka, co do którego istnieje domniemanie, że pochodzi od męża matki – również datę zawarcia małżeństwa;

2) unikalny numer identyfikujący e-kartę urodzenia albo e-kartę urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu, jeżeli jest znany;

3) oświadczenie o wyborze imienia lub imion dziecka;

4) nazwisko dziecka;

5) datę i miejsce urodzenia dziecka;

6) obywatelstwo dziecka;

7) nazwisko i imię osoby zgłaszającej urodzenie oraz oznaczenie dokumentu tożsamości tej osoby;

- 8) nazwisko i imię biegłego lub tłumacza, jeżeli brał udział w czynności;
 - 9) adres do korespondencji osoby zgłaszającej urodzenie;
 - 10) nazwisko i imię kierownika urzędu stanu cywilnego przyjmującego zgłoszenie.”;
- 14) w art. 58a ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:
- 1) dane obojga rodziców dziecka:
 - a) nazwiska,
 - b) nazwiska rodowe,
 - c) imiona,
 - d) daty i miejsca urodzenia,
 - e) obywatelstwo,
 - f) numery PESEL, jeżeli zostały nadane,
 - g) miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a w przypadku nieposiadania miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – kraj zamieszkania,
 - h) okres przebywania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - i) wykształcenie,
 - j) miejsce sporządzenia aktu małżeństwa lub miejsce sporządzenia aktu urodzenia każdego z rodziców dziecka i oznaczenie tych aktów,
 - k) stan cywilny matki i ojca dziecka w chwili urodzenia dziecka, a w przypadku urodzenia dziecka, co do którego istnieje domniemanie, że pochodzi od męża matki – również datę zawarcia małżeństwa;
 - 2) w przypadku porodu mnogiego unikalny numer identyfikujący e-kartę urodzenia albo kartę urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu, a w pozostałych przypadkach – jeżeli jest on znany;
 - 3) oświadczenie o wyborze imienia lub imion dziecka;
 - 4) nazwisko dziecka;
 - 5) datę i miejsce urodzenia dziecka;
 - 6) obywatelstwo dziecka;
 - 7) nazwisko i imię osoby zgłaszającej urodzenie;
 - 8) adres do korespondencji osoby zgłaszającej urodzenie;
 - 9) adres poczty elektronicznej i numer telefonu komórkowego osoby zgłaszającej urodzenie;

- 10) miejsce stałego albo czasowego pobytu rodziców albo tego z rodziców, u którego dziecko faktycznie przebywa;
- 11) oświadczenia o wyborze postaci papierowej albo elektronicznej wydawanych z urzędu lub na wniosek:
- a) odpisu skróconego aktu urodzenia, o którym mowa w art. 47,
 - b) powiadomienia o nadaniu numeru PESEL, o którym mowa w art. 21 ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności,
 - c) zaświadczenia o zameldowaniu, o którym mowa w art. 32 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności.”;
- 15) po art. 60 dodaje się art. 60a w brzmieniu:
- „Art. 60a. Po sporządzeniu aktu urodzenia dziecka, dla potrzeb statystyki publicznej służbom statystyki publicznej są przekazywane: oznaczenie aktu małżeństwa, oznaczenie aktu urodzenia dziecka, powód i datę jego sporządzenia, informacje o płci, żywotności urodzenia, kraju urodzenia dziecka oraz dane, o których mowa w art. 58 pkt 1 lit. d–i i k oraz pkt 2 i 6, lub dane, o których mowa w art. 58a ust. 2 pkt 1 lit. d–i i k oraz pkt 2 i 6.”;
- 16) art. 92 i art. 93 otrzymują brzmienie:
- „Art. 92. 1. Akt zgonu sporządza się z urzędu niezwłocznie, nie później niż w dniu następnym po otrzymaniu, przez kierownika urzędu stanu cywilnego właściwego ze względu na miejsce zgonu albo miejsce znalezienia zwłok, e-karty zgonu w zakresie danych przeznaczonych do sporządzenia aktu zgonu, określonych w art. 92u ust. 2 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, albo w karcie zgonu sporządzonej w postaci papierowej.
2. Jeżeli w karcie zgonu osoby zmarłej nie wskazano numeru PESEL, akt zgonu sporządza się w dniu, w którym dokonano zgłoszenia zgonu, a jeżeli zgłoszenie zgonu nastąpiło w sposób określony w art. 17 - w następnym dniu roboczym po dniu zgłoszenia zgonu.
3. Akt zgonu sporządza się na podstawie e-karty zgonu albo karty zgonu sporządzonej w postaci papierowej, albo tych karty i protokołu zgłoszenia zgonu oraz danych zawartych w rejestrze stanu cywilnego i w rejestrze PESEL.
4. Jeżeli przed sporządzeniem aktu zgonu do kierownika urzędu stanu cywilnego zostanie przekazany dokument korekty e-karty zgonu, o którym mowa w ustawie, akt zgonu sporządza się na podstawie dokumentu korekty karty zgonu oraz e-karty zgonu. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.
- ”

5. E-kartę zgonu, której dotyczy dokument anulowania, o którym mowa w art. 92t ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, usuwa się z rejestru stanu cywilnego, jeżeli w chwili jego otrzymania przez kierownika urzędu stanu cywilnego akt zgonu nie został sporządzony.

6. W przypadku, o którym mowa w art. 92s ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, akt zgonu sporządza się na podstawie dokumentów stanowiących akta zbiorowe rejestracji stanu cywilnego przekazanych na podstawie art. 39a ust. 1b, dokumentu korekty karty zgonu oraz danych zawartych w rejestrze stanu cywilnego i w rejestrze PESEL.

7. Po sporządzeniu aktu zgonu, dla potrzeb statystyki publicznej służbom statystyki publicznej są przekazywane: oznaczenie aktu zgonu, powód jego sporządzenia, datę sporządzenia, kraj miejsca zgonu, numer PESEL osoby zmarłej, obywatelstwo osoby zmarłej, stan cywilny osoby zmarłej, numer PESEL małżonka osoby zmarłej, jeżeli w chwili śmierci pozostawała ona w związku małżeńskim, unikalny numer identyfikujący e-kartę zgonu.

8. Jeżeli akt zgonu dotyczy dziecka zmarłego do roku życia dla potrzeb statystyki publicznej służbom statystyki publicznej są przekazywane także rok zawarcia związku małżeńskiego rodziców zmarłego dziecka, data urodzenia matki zmarłego dziecka i oznaczenie aktu urodzenia dziecka.

Art. 93. 1. Jeżeli w karcie zgonu osoby zmarłej nie wskazano numeru PESEL zgłoszenia zgonu dokonuje podmiot uprawniony lub zobowiązany do organizacji pochówku, o którym mowa w ustawie z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych, podając unikalny numer identyfikujący e-kartę zgonu albo przekazuje kartę zgonu sporządzoną w postaci papierowej lub podaje inne dane umożliwiające identyfikację osoby zmarłej.

2. Zgłoszenie zgonu następuje w terminie 3 dni od dnia wystawienia karty zgonu.

3. W przypadku niedokonania zgłoszenia zgonu przez podmiot, o którym mowa w ust. 1, w terminie 3 dni od dnia wystawienia karty zgonu, kierownik urzędu stanu cywilnego niezwłocznie sporządza z urzędu akt zgonu na podstawie karty zgonu oraz danych zawartych w rejestrze stanu cywilnego i w rejestrze PESEL, z adnotacją o sporządzeniu aktu zgonu z urzędu.”;

17) w art. 94:

a) w ust. 2:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dane osoby zmarłej, w tym jej nazwisko, nazwisko rodowe, imię (imiona), datę i miejsce urodzenia, stan cywilny, płeć, obywatelstwo i numer PESEL albo oznaczenie dokumentu tożsamości, jeżeli są znane zgłaszającemu zgon oraz unikalny numer identyfikujący e-kartę zgonu, jeżeli jest znany zgłaszającemu zgon;”;

– w pkt 7 średnik zastępuje się kropką i uchyla się pkt 8,

b) uchyla się ust. 3;

18) po art. 94 dodaje się art. 94a w brzmieniu:

„Art. 94a. 1. W przypadku znalezienia zwłok w stanie lub w okolicznościach uniemożliwiających ich identyfikację prokurator, Policja, Żandarmeria Wojskowa lub Straż Gminna (miejska) zawiadamia o tym gminę właściwą ze względu na miejsce znalezienia zwłok.

2. W przypadku zgonu osoby o nieustalonej tożsamości przebywającej w podmiocie leczniczym albo w jednostce organizacyjnej pomocy społecznej kierownik tego podmiotu lub jednostki zawiadamia o tym gminę właściwą ze względu na miejsce zgonu.

3. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1 i 2, jest sporządzane na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej i zawiera opis zewnętrznego wyglądu zwłok, odzieży oraz innych przedmiotów znalezionych przy osobie zmarłej, okoliczności znalezienia zwłok, a także unikalny numer identyfikujący e-kartę zgonu albo informację o sporządzeniu karty zgonu w postaci papierowej i przekazaniu jej do kierownika urzędu stanu cywilnego, właściwego ze względu na miejsce zgonu albo miejsce znalezienia zwłok.

4. Właściwy organ gminy przekazuje do kierownika urzędu stanu cywilnego, właściwego ze względu na miejsce zgonu albo miejsce znalezienia zwłok, zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1 i 2.”.

Art. 9. 1. Karta urodzenia, karta martwego urodzenia albo karta zgonu, sporządzone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują moc.

2. W sprawach wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2:

1) protokół zgłoszenia urodzenia zawiera dane, o których mowa w art. 58 ustawy zmienianej w art. 7, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z zastrzeżeniem, że nie wypełnia się:

- a) danych rodziców dziecka dotyczących:
 - miejsca zamieszkania,
 - okresu przebywania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - wykształcenia,
 - stanu cywilnego matki i ojca dziecka w chwili urodzenia dziecka, a w przypadku urodzenia dziecka, co do którego istnieje domniemanie, że pochodzi od męża matki – również daty zawarcia małżeństwa,
 - b) unikalnego numeru identyfikującego kartę urodzenia albo kartę urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu;
- 2) zgłoszenie urodzenia, dokonywane przy użyciu usługi elektronicznej udostępnionej przez ministra właściwego do spraw informatyzacji, zawiera dane, o których mowa w art. 58a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 7, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z zastrzeżeniem, że nie podaje się unikalnego numeru identyfikującego kartę urodzenia albo kartę urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu;
- 3) protokół zgłoszenia zgonu zawiera dane, o których mowa w art. 94 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 7, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z zastrzeżeniem, że nie wypełnia się danych dotyczących:
- a) płci oraz oznaczenia dokumentu tożsamości osoby zmarłej,
 - b) unikalnego numeru identyfikującego kartę zgonu.
4. Jeżeli sporządzono kartę zgonu albo kartę martwego urodzenia przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, przyjęcie zwłok do pochowania na cmentarz następuje na podstawie dokumentów określonych w przepisach dotychczasowych.

Art. 10. Do dnia wejścia w życie ustawy kierownicy podmiotów wykonujących działalność leczniczą dostosują regulaminy organizacyjne do zmian wynikających z art. 1 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 11. 1. Wojewodowie:

- 1) niezwłocznie od dnia ogłoszenia ustawy podejmą działania:
- a) o których mowa w art. 92w ust. 7–9 ustawy zmienianej w art. 1,
 - b) związane z zawarciem umowy, o której mowa w art. 92i ust. 13 ustawy zmienianej w art. 1
 - z uwzględnieniem terminu obowiązywania danej umowy od dnia wejścia w życie ustawy;

- 2) nie później niż do dnia 30 września 2026 r. przekażą jednostce podległej ministrowi właściwemu do spraw zdrowia, właściwej w zakresie systemów informacyjnych ochrony zdrowia, informacje, o których mowa w art. 92x ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 12. Do dnia 31 stycznia 2028 r. koronerem może być lekarz, który nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 92w ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 13. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego może powierzyć wykonywanie obowiązku kodowania przyczyny zgonu osobie, która nie spełnia warunków, o których mowa w art. 92v ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, jeżeli obowiązek taki wykonuje w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 14. W sprawach zwłok przekazanych podmiotom do tego uprawnionym na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 2, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy art. 10 ust. 2–2g ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 15. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 28 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc, nie dłużej jednak niż do dnia 1 lutego 2027 r. i mogą być zmieniane na podstawie tego przepisu,

Art. 16. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lutego 2027 r.

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM PRAWNYM,
LEGISLACYJNYM I REDAKCYJNYM
Alina Budziszewska-Makulska
Zastępca Dyrektora Departamentu Prawnego w Ministerstwie Zdrowia
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/